

Стр. 6

Писання –
найвищий
авторитет

Стр. 12

Писання
відкриває
Ісуса

Стр. 20

Важливість
Писання для
останнього
часу

МОЛИТОВНІ ЧИТАННЯ

Осягаючи глибини Слова

Досягти
світ

Вірність
Його Слову

Осягаючи глибини Слова

3	Перша субота
6	Неділя
8	Понеділок
10	Вівторок
12	Середа
16	Четвер
18	П'ятниця
20	Друга субота
23	Читання для дітей

Молитовні читання
2018 р.

Осягаючи глибини Слова

Директор видавництва

В. Джулай

Головний редактор

Л. Качмар

Переклад **Н. Качмар**

Коректори:

Ю. Вальчук, Л. Шаповал

Обкладинка, верстка

В. Кузьменко

Відповідальна за друк

Т. Грицюк

Папір офсетний. Офсетний друк.
Підписано до друку 1.07.2018 р.
Гарнітура Октава. Наклад 2 000 прим.

Видавництво «Джерело життя»

04107, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10-А,

тел. (044) 425-69-06, факс 467-50-64

E-mail: dzherelo@ukr.net,

www.adventist.org.ua www.adventist.org.ua

Упродовж цього особливого молитовного тижня ми розглянемо найважливішу, найвпливовішу, виняткову Книгу всіх часів – Біблію. Це одна з найбільш продаваних і розповсюджуваних книг. За останніми даними, у світі налічується майже 5 мільярдів примірників друкованих Біблій. Як порівняти з іншими книгами, вона перекладена найбільшою кількістю мов на Землі: окремі книги Священного Писання перекладено 2 932 мовами; Новий Завіт доступний 1 333 мовами, а повна Біблія – 553*.

Протягом століть Біблія слугує керівництвом, джерелом розради й підбадьорення для мільйонів людей. Однак проти неї постійно боролися противники: вони забороняли її, спалювали, критикували, неправильно трактували.

Який вплив справляє ця давня і водночас вічна Книга на нас, адвентистів сьомого дня? Як ми можемо бути вірними Богові та Його Слову, живучи в постмодерністському світі? Саме цих та інших актуальних питань, пов'язаних зі Словом Божим, торкатимуться цьогоорічні читання.

Теми об'явлення і богонатхненності Біблії ми розглянемо з практичної точки зору. А також проаналізуємо принципи дослідження Писання. Крім того, читання висвітлюють й інші важливі питання: як Біблія відкриває мені Ісуса? Як допомагає відрізнити істину від омани? Яку надію дарує мені Боже Слово в ці останні дні?

Я закликаю вас щодня приділяти час для об'єднання із сім'єю Всесвітньої Церкви, аби більше дізнатися про Біблію, молитися і прислухатися до голосу Бога, що звучить зі сторінок Його Слова.

Нехай благословить вас Бог у приготуванні до Його скорого повернення. Мараната!

ТЕД ВІЛЬСОН –

президент Всесвітньої Церкви адвентистів сьомого дня.

Додаткові статті й коментарі доступні на його сторінках

у Twitteri: @PastorTedWilson та Фейсбуці: @PastorTedWilson.

* Статистика Wycliffe Global Alliance (Уїкліф Глобал Альянс) станом на жовтень 2015 року опублікована на сайті Biblica Міжнародного біблійного товариства www.biblica.com/resoces/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/.

Чому Писання?

Утверджувати віру на
надійному Божому Слові

Тед Н. К. Вільсон

Ця людина померла і лежала в могилі вже понад 40 років. Проте одного похмурого дня його спокій на кладовищі біля церкви в Люттерворті, Англія, був порушений дивною групою людей з лопатами в руках. Зібравшись навколо могили, священники наказали гробокопачам витягнути останки померлого 31 грудня 1384 року Джона Уїкліфа, улюбленого священника й шанованого вченого з Оксфорду. Потім ексгумовані кістки Уїкліфа були спалені, а попіл розвіяний по річці Свіфт.

Що такого зробив цей чоловік, чим заслужив таку долю? Чому Римська церква прагнула звільнити землю від його праху? Джон Уїкліф наважився сказати правду і запропонувати людям Боже Слово їхньою рідною мовою.

За 100 років до народження Мартіна Лютера Уїкліф проголосив: «Повністю довіряйте Христові, беззастережно покладайтесь на Його страждання; остерігайтеся шукати виправдання в чомусь іншому, окрім Його праведності»¹.

СИЛА ПИСАННЯ

Уїкліф знав силу Писання і був сповнений рішучості зробити його доступним для людей рідною мовою, а не лише латиною, яку знали тільки освічені люди. Стикнувшись із найсильнішим опором, він продовжував цю важливу працю, пояснюючи: «Англіїці найкраще зрозуміють закон Христа англійською мовою. Адже Мойсей почув Божий Закон своєю рідною мовою, як і апостоли Христа»².

Біблія Уїкліфа справляла могутній вплив, оскільки відкрила тисячам людей прямий доступ до Божого Слова. У класичному творі Джона Фокса «Книга мучеників» написано: «Хоч тіло Уїкліфа спалили і попіл вкинули до річки, Боже Слово й істина доктрин Уїкліфа не можуть бути знищені, а інші продовжать розпочату ним справу»³.

БІБЛІЯ ТИНДАЛЯ

Уїльям Тиндаль, талановитий учений Оксфорду і Кембриджу, котрий володів вісьмома мовами, – можливо, найвідоміший перекладач Біблії та мученик. Живучи в Англії XVI століття, Тиндаль був знайомий з Біблією Уїкліфа. Хоч вона ще залишалася забороненою Книгою, на чорному ринку можна було придбати її рукописи, проте вони були дуже дорогими і їх було складно знайти.

До середини 1500-х років книгодрукування продовжувало розвиватися, тому Тиндаль вирішив, що прийшов час для оновленого перекладу Біблії англійською мовою, аби вона стала доступною більшій кількості людей. Він перекладав Священне Писання з грецької та єврейської мов, а не з латині, як Уїкліф.

Через несприятливі релігійні обставини в Англії Тиндаль виїхав до Німеччини, де успішно розвивалася Реформація і Мартін Лютер саме закінчив переклад Писання німецькою мовою.

Тиндаль працював швидко, і до 1525 року примірники його Нового Завіту були таємно переправлені до Англії. Релігійні вожді розлютились, оскільки не могли зупинити розповсюдження Божого Слова. Тим часом Тиндаль працював над перекладом Старого Завіту, залишаючись у Європі. Він переклав і надрукував майже половину Старого Завіту, коли його зрадив товариш-співвітчизник.

Уїльяма Тиндаля заарештували, і понад 500 днів він перебував під вартою в підземеллі замку неподалік Брюсселя. У жовтні 1536 року його вивели з підземелля, прив'язали до стовпа у дворі замку, потім задушили товстим ланцюгом і тіло спалили.

Чеський священник Ян Гус також був перекладачем Біблії та мучеником, як і багато інших героїв, котрих спіткала така сама доля⁴.

Чому для них і багатьох мільйонів християн Священне Писання стало настільки цінним, що вони були готові страждати й померти за нього? Чи настільки воно важливе для нас сьогодні?

Сьогодні Біблія широко-доступна. Її вважають бестселером усіх часів. Як порівняти з іншими книгами, вона перекладена найбільшою кількістю мов на Землі: окремі книги Священного Писання перекладені 2 932 мовами; Новий Завіт доступний 1 333 мовами, а повна Біблія – 553⁵.

НАЙБІЛЬШ ПЕРЕСЛІДУВАНА КНИГА

Хоч нині Біблія широкодоступна, її, напевно, найменше читають і найбільше переслідують. У той час як в окремих країнах прихильників Біблії продовжують переслідувати, у більшості країн світу нападки на Писання відбуваються більш завуальовано.

Одні з найбільш нищівних атак здійснюються за допомогою історико-критичного методу вивчення Біблії. Застосовуючи цей метод, читачі самі вирішують, що важливо, а що неважливо, що заслуговує довіри, а на що можна не звертати уваги. Таким чином читачі ставлять себе вище за Писання.

Інша підступна омана полягає в такій думці: для розуміння Біблії необхідно бути вченим або богословом, інакше людина розуміє текст поверхово. Ця ідея сягає корінням Римської католицької церкви, котра заявляла, що тільки вчені мужі церкви здатні тлумачити Писання.

Проте Бог обіцяв у Своему Слові: «Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє; тож буде йому дано. Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри» (Якова 1:5, 6).

Чому ж Писання таке важливе? Стисло розглянемо три із численних причин:

1. БІБЛІЯ ВІДКРИВАЄ БОГА

«На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог» (Івана 1:1). Ми дізнаємося про Бога з Його Слова. Воно свідчить про те, як Господь вирішує проблему гріха та намагається примирити нас із Собою. Біблія відкриває Його творчу силу, велич, милість, справедливість і Його плани. «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7).

Перша доктрина Церкви АСД звучить так: «Святі Писання Старого і Нового Завітів – це Боже Слово, письмово передане завдяки Божественному натхненню через святих Божих мужів, котрі виголошували й писали його під впливом Святого Духа. За допомогою цього Слова Бог передав людині необхідні для спасіння знання. Писання – це безпомилкове об'явлення Його волі. Воно є мірилом характеру, випробуванням досвіду, авторитетним викладом доктрин та достовірним повідомленням про дії Бога в історії нашого світу»⁶.

2. БОЖЕ СЛОВО – ІСТИНА

«Я є дорога, і правда, і життя!», – сказав Ісус (Івана 14:6). У Своїй молитві до Отця, записаній в Івана 17, Спаситель

просив: «Освятити їх істиною Своєю! Твоє Слово – то істина» (вірш 17).

Коли релігійні вожді, розлючені на Ісуса через те, що Він назвав Себе Божим Сином, виступили проти Христа, Він звернувся за підтримкою до Писання. «І Сам Отець, Який послав Мене, – сказав Ісус, – засвідчив про Мене. А ви... не маєте Його слова, яке перебувало б у вас... Не думайте, що Я буду оскаржувати вас перед Отцем; є той, хто вас звинувачує, – Мойсей, на якого ви надієтеся. Бо коли б ви вірили Мойсеєві, то вірили б і Мені, адже він написав про Мене» (Івана 5:37, 38, 45, 46).

Писання, як стверджує Ісус, свідчать про Нього. Вони розповідають про наміри і плани Творця, пояснюють, як гріх увійшов у світ. Вони повідомляють про Боже вирішення проблеми гріха, відкривають характер і природу Господа.

3. ПИСАННЯ НАВЧАЄ

«Біблія – найбільш усебічна й повчальна історія, яку мають люди, – писала Еллен Уайт. – Біблія походить із джерела вічної істини, і Божественна рука зберігала її чистоту протягом усіх століть. Її яскраві промені сяють у далекому минулому, куди даремно намагаються проникнути людські дослідження. Тільки в Божому Слові ми знаходимо розповідь про створення світу. Тут ми бачимо силу, яка заснувала землю і створила небеса. Тільки тут можемо знайти історію нашого роду, не заплямовану людськими забобонами або гордістю»⁷.

Біблія, як і Христос, підноситься над культурою, забобонами й гордістю. Вона відкриває нам правду про нас самих, про наш світ,

про все. Вона навчає нас, як налагодити щирі відносини з Богом та один з одним, дає нам обітницю про те, що ми можемо насолоджуватися послідовним духовним життям.

«Як же багато чого можна досягти, просто пропонуючи народові Біблію в тому вигляді, у якому вона написана, – наголошувала Еллен Уайт. – Навчайте людей, щоб вони приймали Біблію такою, якою вона є, молилися про Божественну просвіту, а потім, коли засяє світло, з радістю брали кожен цінний промінчик, безстрашно переживаючи наслідки»⁸.

ПИСАННЯ – НАШ ЗАХИСТ

Коли Христос був на Землі, предметом Його навчання і проповіді було Боже Слово. Божа вісниця навчає нас: «Слуги Христа повинні виконувати ту саму роботу. За наших днів, як і в давнину, живі істини Божого Слова знехтувані заради людських теорій та припущень. Багато освічених служителів Євангелія не приймають усієї Біблії як богонатхненного Слова... Вони ставлять своє судження вище за саме Слово; таким чином Писання, яке вони викладають, стає залежним від їхнього авторитету. Так руйнується Божественна достеменність Писання. Так усюди розсівається насіння невір'я, тому люди збентежені, не знають у що вірити.

Він [Христос] навчав, що Слово Боже має бути зрозумілим для всіх. Він указував на Писання як на безперечний авторитет, і ми повинні робити те саме. Біблія має бути представлена як Слово Предвічного Бога, як кінець усіх суперечностей та підвалина всієї віри»⁹.

Згадуючи вірних мучеників, готових швидше пожертвувати

собою, ніж Писанням, будемо цінувати, вивчати й проповідувати могутнє живе Боже Слово, поки не прийде Ісус, щоб ми могли сказати разом із псалмистом: «Я в серці своїм заховав Твоє слово, щоб мені не грішити проти Тебе» (Псал. 119:11).

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Попросіть Бога допомогти особисто вам бути більш вдячними за Його Слово та більш посвяченими Йому.
2. Попросіть Бога благословити особливим розумінням тих, хто годує «хлібом життя» (Його Словом) членів вашої громади.
3. Помоліться про людей у всьому світі, які не мають доступу до Біблії через її відсутність або через переслідування.

¹ «John Wycliffe, Pre-Reformation Reformer», Christian History, Christianity Today, www.christianitytoday.com/history/people/moversandshakers/john-wycliffe.html

² Там само.

³ Там само.

⁴ Emma Mason, «The murderous history of Bible translations», BBC History Magazine, www.historyextra.com/article/feature/murderous-history-bible-translations; «John Huss, Pre-Reformation Reformer», Christian History, Christianity Today, www.christianitytoday.com/history/people/martyrs/john-huss.html

⁵ Statistics from Wycliffe Global Alliance, Oct. 2015-ro, cited in Biblica, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/

⁶ 28 Доктрин, видання 2015 року, szu.adventist.org/wp-content/uploads/2016/04/28_Beliefs.pdf.

⁷ Е. Уайт. Християнське виховання, с. 37.

⁸ Е. Уайт. Християнське служіння, с. 144.

⁹ Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 38, 39.

**Тед Вільсон, президент
Генеральної Конференції
Церкви адвентистів сьомого дня.**

Писання – найвищий авторитет

Сьогодні богонатхненні поради
такі ж актуальні, як і під час
їхнього написання.

Алехандро Медіна Віллареаль

У 606 році до Р. Х. Божий народ стояв на порозі важкої кризи у своїй історії. Через два десятиліття, до 586 року до Р. Х., царство Юдеї буде зруйноване. Цар Єгояким (правив у 609-598 рр. до Р. Х.) підкорився пануванню Єгипту, виплачуючи велику данину (2 Цар. 23:35). У 605 році до Р. Х. в битві при Каркемиші Навуходоносор II здобув перемогу над фараоном Нехо II та єгипетською армією, змінивши політичну картину в регіоні. Тепер Єгояким був змушений відмовитися від своєї васальної залежності й вірності Єгиптові та підкоритися Вавилонові (2 Цар. 24:1).

На жаль, Єгояким виявився жалюгідним керівником у вирішальний момент для Божого народу. Він думав тільки про накопичення багатства, що призвело до корупції, несправедливості й інших зловживань (Єрем. 22).

ВІСТКА З НЕБЕС

Близько 605 року до Р. Х. Господь послав цареві Єгоякому важливу звістку через пророка Єремію. «І сталося четвертого року Єгоякіма, Йосіїного сина, царя Юдиного, було оце слово до Єремії від Господа, кажучи: “Візьми собі книжкового звоя, і напиши на ньому всі ті слова, що Я говорив тобі про Ізраїля й про Юду, та про всі народи від дня, коли Я почав говорити тобі, від днів Йосії та аж до цього дня...”» (Єрем. 36:1, 2).

Єремія послухався і передав Барухові сувій зі словами, на які надихнув його Господь. Барух прочитав сувій перед народом (вірші 9, 10).

Почувши цю звістку, люди захвилювалися і сказали: «Конче перекажімо цареві всі ці слова!» (вірш 16). Вони так і зробили, але спочатку попросили Баруха та Єремію заховатися.

ПОСТМОДЕРНІСТСЬКЕ СТАВЛЕННЯ ЦАРЯ

На Божу вістку цар Юдеї відреагував з особливою зухвалістю. Єремія повідомляє: «А цар сидів у зимовому домі, дев'ятого місяця, і перед ним був розпалений коминок. І сталося, коли Єгудій перечитував три чи чотири стовпці, то цар відрізував це писарським ножом та й кидав до огню, що в коминку, аж поки не згорів увесь звій на огні, що в коминку...» (вірші 22, 23).

Єгояким продемонстрував цілком постмодерністське ставлення:

- не цікавився Божим Словом;
- вважав його зміст зовсім недоречним;
- вважав Боже Слово неавторитетним;
- думав, що може жити без Божественних настанов;
- наважився знищити Писання.

Цар не розумів, що відкидає останню можливість уникнути кризи.

Протягом усієї історії сатана спонукує людей до різних дій проти Біблії та її авторитету:

- у **передмодерністський період** – знищення і переслідування;
- у **період модерну** – ідеологічні нападки;
- у **постмодерністський період** – байдужість і зневага.

СУЧАСНИЙ ВИКЛИК ЩОДО БІБЛІЇ

Сьогодні ми також живемо під час кризи: соціальної, економічної, екологічної. У своїх сім'ях переживаємо кризу, пов'язану з їжею,

здоров'ям, безпекою. Де можемо знайти рішення всіх проблем? У Біблії сказано: «Покликуй до Мене – і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!» (Єрем. 33:3). Так, Боже Слово пропонує ефективні рішення проблем повсякденного життя.

Однак що робить постмодерністське суспільство? Воно виявляє байдужість до Писання та відкидає його, вважаючи Біблію неавторитетною, і навіть робить спроби знищити її.

Чи допомагає таке ставлення позбутися духовних проблем? Ні, звичайно, – проблеми залишаються. У світському суспільстві люди намагаються черпати духовність з оманливих джерел, а в церквах ми бачимо інші наслідки відкидання Писання: біблійне невігластво.

Які результати біблійного невігластва? Зростання містицизму та засилля духовних легенд; прагнення до видовищного, надмірно сентиментального поклоніння; поява християнських «суперзірок», заяви й інтерпретації яких наслідують їхні прихильники; створення церков, уразливих для всіх видів обману й абсурду, проголошуваних в ім'я Бога.

ПРОТИСТОЯТИ ВІДКИДАННЮ БІБЛІЇ

Боже Слово неможливо знищити: «Трава засихає, а квітка зів'яне, Слово ж нашого Бога повіки стоятиме!» (Ісаї 40:8). Хоч цар Єгояким знищив сувій, Бог наказав Єремії написати новий сувій, із доповненнями (Єрем. 36:28-32). Ніхто не може зупинити поширення Євангелія. Боже Слово не залежить від примхливого людського серця (Луки 19:14).

Цар Єгояким покладав великі надії на Єгипет. Тому 598 року до Р. Х., підбурований фараоном, він відкрито повстав проти Навуходоносора. Цар Юдеї переконав свій народ: якщо вони виступлять проти Вавилону, єгиптяни їм допоможуть. Однак повстання спровокувало нове вторгнення потужної халдейської армії. А Єгипет і не збирався допомагати Юдеї; він просто хотів виграти час заради власних інтересів.

Бог послав цареві Єгоякиму вістку надії, щоб урятувати Свій народ, але він відкинув її, довірившись хибній надії.

Як вісники Божого Слова, ми не можемо чекати, доки всі почнуть вітати біблійну проповідь. Сьогодні багато хто з людей просто хоче почути слово, яке виправдовує їхнє беззаконня. Еллен Уайт писала: «Чимало людей відмовляється звернути увагу на численні попередження та воліє слухати фальшивих учителів, які тішать їхнє марнославство, не докоряючи за беззаконня. У день випробування такі люди залишаться без надійного сховища, без допомоги з Неба. Божі вибрані слуги повинні мужньо й терпляче зносити переслідування і страждання, яких зазнають через зневагу, докори та фальшиві звинувачення. Вони мають сумлінно виконувати доручену їм Богом справу, завжди пам'ятаючи, що стародавні пророки, Спаситель людства та Його апостоли також зазнали образ і переслідувань за Слово»¹.

ВИСНОВКИ ЩОДО АВТОРИТЕТУ ПИСАННЯ

1. Бог – єдиний, Хто знає майбутнє. Він – Джерело всієї

інформації, яка міститься в Біблії (Ісаї 46:10; 2 Тим. 3:16).

2. Ми не повинні чекати, що люди з радістю прийматимуть біблійну вістку (Івана 15:18, 19).

3. Постмодерністське суспільство схильне відкидати Боже Слово через байдужість і нехтування, вважаючи за краще вірити хибним концепціям та філософії (2 Тим. 4:3, 4).

4. Біблійне невігластво пропагує непевний релігійний досвід, який ґрунтується на особистих інтересах (Матв. 7:21-23).

5. Незважаючи на відкидання (а часом навіть знищення) людьми Писання, Божя істина залишається незмінною (Матв. 24:35).

6. Біблія має найвищий авторитет, тому ми повинні приймати її істини й виконувати її повеління (Псал. 119:160).

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Помоліться, щоб Господь допоміг нам зрозуміти, як ми можемо виявляти повагу до Його Слова та підкорятися Йому.
2. Помоліться, щоб Господь допоміг Своїй Церкві залишатися вірною Божому Слову, коли ми поширюємо Його вістку спасіння.
3. Помоліться про ваших родичів і друзів, котрі ще не зрозуміли та не прийняли авторитет Писання.

¹ Е. Уайт. Пророки і царі, с. 437.

*Александр Медіна ВіллаREALЬ,
пастор помісної церкви в
Вільяермоса, Мексика.*

Як читати Святе Письмо

«Хіба не палало наше серце, коли Він говорив нам у дорозі та пояснював нам Писання?» (Луки 24:32).

Фелікс Х. Кортес

Найдивнішим у Біблії я вважаю те, що учні були збентежені смертю Ісуса на хресті. Якщо проаналізувати цей факт, він вражає.

Під час Свого служіння Ісус неодноразово говорив учням простою зрозумілою мовою, що Його вб'ють, але Він воскресне з мертвих¹. Проте хрест став для учнів сюрпризом, а коли Ісус воскрес, вони не могли в це повірити! Як таке могло статися?

Коли я думаю про цю помилку учнів, вона непокоїть мене, оскільки я відчуваю, що теж міг би припуститися її. Однак нам дарована добра вістка про те, що ми не приречені постійно помилятися. Дорогою до Емауса Ісус пояснив, як ми повинні читати Біблію.

ВІРТЕ БІБЛІЇ

Ісус наголосив: причина, через яку учні не зрозуміли Його, полягала в їхньому невір'ї (Луки 24:25). Віра в Боже Слово – перший крок до розуміння її істин (Євр. 11:3).

Деякі читачі Біблії в питаннях тлумачення Писання довіряють церкві та її керівникам. Вони не бажають обтяжувати себе роздумами над біблійними істинами, натомість перекладають цей обов'язок на служителів церкви. Інші вважають, що Біблія володіє якимось містичним, таємним значенням, доступним лише небагатьом вибраним. Саме тому простим, зрозумілим істинам Слова Божого надають алегоричного значення.

Наприклад, у XII столітті французький абат Бернард де Клерво на підставі тексту книги Пісня над піснями 4:2 написав проповідь про зуби нареченої. Він доводив, що зуби символізували ченців вищого й нижчого орденів у монастирі. Його проповідь, можливо, зацікавлює, проте не має нічого спільного зі справжнім значенням біблійного тексту.

Таке відбувається і сьогодні, коли проповідники надають Писанню значення, яке суперечить справжньому. Подібні алегорії свідчать про нестримні фантазії тлумачів та їхнє прагнення надати тексту бажаного змісту, а не дослідити істинне значення уривка. Алегоричне, містичне трактування спонукає віруючих покладатися на тлумачення людини та звеличувати її.

Однак Біблія говорить, що Бог дав Своє Слово всім людям, тому всі, навіть діти, можуть зрозуміти його (Матв. 11:25, 26; Івана 7:17; 2 Тим. 3:14-17).

Інші читачі Біблії будують свою віру на людських висновках. Так, Бог наділив нас здатністю думати, міркувати і бажає, щоб ми використовували її в наших стосунках із Ним (див. Ісаї 1:18). Однак для згаданих читачів людські мудрування нейтралізують силу Божого Слова. Коли біблійне твердження не відповідає людській логіці, вони відкидають його, вважаючи помилкою, котра якимось чином закралася в Біблію. Проте Бог стоїть вище нашої здатності збагнути Його. Навіть якщо не до кінця розуміємо Його шляхи, ми

повинні довіряти Йому в будь-якому разі (Матв. 22:29-32; пор. 1 Кор. 1:18-25).

А деякі читачі покладаються на власну думку, свідомо чи через незнання ігноруючи правила тлумачення біблійного тексту. Вони пояснюють вірш або уривок, не враховуючи його контексту й початкового значення.

Наприклад, як зрозуміти текст 1 Петра 2:21: «На це ви були покликані, тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами»? Якщо проігнорувати контекст, цей уривок може означати: християни повинні ходити в такому самому одязі, як Ісус, залишатися безшлюбними і т. д., залежно від уявлень тлумача.

Проте контекст наведеного вірша свідчить про інше. Апостол Петро в цьому розділі закликає християн віддалятися від тілесних пожадливоростей, підкорятися владі, любити братів та виявляти терпіння, коли їх переслідують, тобто чинити так, як Христос в аналогічних обставинах.

Сьогодні багато людей узагалі відмовилося від віри. Розчаровані різноманітністю тлумачень, вони вважають, що жодне з них не є істинним. Однак у Писанні сказано, що Бог дав нам Свого Святого Духа, аби вести нас «до повної істини» (Івана 16:13).

Бог бажає, щоб ми довіряли Йому, а не людським висновкам і навіть самим собі, оскільки всім нам властиво помилятися.

ЧИТАЙТЕ ВСЕ ПИСАННЯ

Смерть Ісуса на хресті стала для учнів несподіванкою

ще з однієї причини: вони не читали все Писання. Натомість зосередилися на тих розділах Божого Слова, які імпонували їм. Учням подобалося називати Ісуса Сином Людським, оскільки таке ім'я ототожнювало Його з небесною Особою з Дан. 7:13, 14, Яка отримує вічні владу, славу і царство.

Однак Писання також повідомляє, що Месію відкинуть (Дан. 9:26) і Він помре за гріхи людей (Ісаї 53). Проте учні не звертали уваги на такі уривки і попередження Самого Ісуса, оскільки вони суперечили їхнім поняттям й очікуванням. Вони мали вуха, але не чули.

Ісус же, «почавши від Мойсея та від усіх пророків... пояснив їм з усього Писання те, що стосувалося Його» (Луки 24:27). Нам необхідно чинити так само. Ми повинні просити Бога дати нам вуха, щоб чути все Писання, навіть ті уривки, які нам не подобаються або які не можемо збагнути.

ЗАСТОСОВУЙТЕ ПОЧУТЕ НА ПРАКТИЦІ

Послух – останній крок у розумінні Писання. Ісус наголосив: хто хоче чинити Його волю, той пізнає істину (Івана 7:17). Саме це сталося з двома учнями дорогою до Емауса. Коли вони наполегливо просили Ісуса залишитися з ними, натякаючи, що прийняли Його вістку і хотіли б дізнатися більше, «тут і відкрилися їхні очі й вони впізнали Його» (Луки 24:31).

Непослух також має свої наслідки. Неслухняні, котрі не прийняли «любові до правди»,

наприкінці часу будуть обмануті (2 Сол. 2:9-12; пор. 2 Тим. 4:3, 4).

Пізнання Слова – не пункт призначення, а подорож у нескінченність. Близькість з Господом – це результат кроків віри, зроблених заради виконання Його волі. Таке життя дає впевненість у тому, що Слово Бога істинне і Його обітниці вірні. Як тільки учні Христа переживають подібне, вони не можуть мовчати. Так само, як учні з Емауса.

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Моліться про те, щоб Господь дав нам «вуха слухати» Слово і бажання застосовувати почуте в житті.
2. Моліться про те, щоб ми як громада віруючих довіряли Божому Слову.
3. Як адвентисти ми відчуваємо особливу відповідальність за проголошення у світі Трьохангельської вістки. Моліться, щоб ми могли застосовувати принцип вивчення всього Писання як для нашого особистого розуміння Слова Божого, так і для навчання інших.

¹Перше пророцтво: Марка 8:31 і паралельні місця; друге пророцтво: Марка 9:31 і паралельні місця; третє прозвучало під час останньої подорожі до Єрусалима: Марка 10:32-34 і паралельні місця. Також див. Івана 12:23, 27; 13:1; 16:4, 20, 32; 17:1.

Фелікс Х. Кортез,
ад'юнкт-професор літератури
Нового Завіту, керівник
магістерської програми
«Релігієзнавство» в Богословській
семінарії Церкви адвентистів
сьомого дня Університету
Ендрюса, Берріен Спрінгс, США.

Писання перетворює

Як ми можемо пізнати Бога, якщо не прочитаємо про Нього в Біблії?

Карен Холфорд

Зазвичай мій чоловік сам шукає будинок для нашої молодої сім'ї. У нас маленькі діти, а місто далеко, тому я не можу брати участь у пошуках, отже, Берні робить це сам. Він намагається дивитися на будинки моїми очима. Чоловік ретельно досліджує кожну кімнату, намагаючись уявити в ній наше спільне життя. Чи достатньо велика кухня? Чи обладнаний двір для маленьких дітей? Чи буде тут добре всім?

Після 14 років подружнього життя і семи переїздів Берні дуже добре знає, що мені подобається. Він знає, від чого я буду в захваті в новому домі, що мене дратуватиме, а що ми зможемо змінити.

Зрештою Берні знаходить будинок, де наша сім'я буде жити, любити, сміятися, плакати й навчатися. Настає вирішальний момент, коли він проводить для мене екскурсію по нашій новій оселі. Я бачу, що чоловік на все дивився моїми очима. Звичайно, будинок потрібно добре відшкребти й пофарбувати, але він ідеальний. Ретельний вибір Берні ґрунтується на тому, що він дізнався, живучи зі мною, слухаючи мене, уважно вивчаючи мене кожного дня нашого спільного життя.

ЗУСТРІЧАЮЧИСЬ ІЗ ТРУДНОЦЬМИ

Вибрати новий будинок нескладно. Однак у житті нам часто доводиться приймати значно складніші рішення. «Моїй дружині запропонували три роки попрацювати в іншій країні. Вона зможе приїжджати додому тільки два рази на рік. Та завдяки цій роботі ми зможемо оплатити

навчання наших дітей. Чи це хороша ідея?» «Чи стати нам місіонерами-піонерами?» «Я покохала дивовижного юнака! Як мені дізнатися, чи є Божя воля на те, щоб ми одружилися?»

Як нам прийняти правильне рішення, якщо нас обплутує павутиння суперечливої інформації, переконань та ідей? Крім того, найкращі рішення з точки зору людей не завжди є такими з точки зору Бога.

ЗАПРОШЕННЯ ДО БЛИЗЬКОСТІ

Біблія не дає чітких, покрокових вказівок щодо кожної проблеми в нашому житті. Було б неможливо написати підручник з рекомендаціями для кожної складної ситуації від початку часу до теперішнього моменту. Люди, культури й дилеми змінюються разом зі світом.

Біблія незрівнянно багатша й корисніша, ніж практичний посібник «Роби так». Це запрошення від Бога шукати і знаходити Його в кожній історії й ситуації. Біблія наповнена докладними картинками, які відображають Його милостивий характер. Вони подібні до окремих рентгенограм мозку. Тільки склавши всі зображення разом, можна створити віртуальну модель мозку і почати розуміти його в цілому.

Біблія допомагає нам розкрити численні риси чудового характеру Бога, зрозуміти, яке місце Він бажає посісти в нашому житті, а також як любити Його й одне одного.

Ми попросили своїх дітей допомогти нам скласти перелік прикметників, які відображають Божий характер. Діти кричали: «Усемогутній,

сміливий, щедрий, творчий, дбайливий, ніжний!» Ми записали майже 200 слів, ледве встигаючи за дітьми. Атмосфера наповнилася радістю. Ми знали, що Бог неймовірний. Хоч нашого словникового запасу ледь вистачало, щоб описати Його могутність, славу і любов, перед нами раптом постала неймовірно багата картина, яка зображала Особу нашого дивовижного Бога.

ЛИЦЕМ ДО ЛИЦЯ

«Уся Біблія – це одкровення Божої слави в Христі, – писала Еллен Уайт. – Якщо взяти Біблію, вірити й коритися їй, вона стане великим інструментом перетворення характеру. Це грандіозний стимул, спонукальна енергія, яка оживляє фізичні, розумові, духовні сили, спрямовуючи життя на правильний шлях»¹.

Читаючи Біблію та зосереджуючись на характері Бога, ідеально відображеному в житті Ісуса, ми віч-на-віч зустрічаємося із Джерелом усієї любові у Всесвіті та змінюємося на Його подобу. Чим ближче ми знайомимося з Господом, тим уважніше будемо прислухатися до Його керівництва в нашому житті.

БОЖИМИ ЛЮБЛЯЧИМИ ОЧИМА

Чим ближче ми знаємо Бога, тим глибше відчуваємо, як сильно Він любить нас і всіх людей. Коли розглядаємо своє суєтне життя з точки зору люблячого довготерпеливого Бога, тоді існує велика ймовірність, що ми приймемо мудре рішення.

Зустрічаючись зі складними ситуаціями та не знаючи, що робити, ми можемо спробувати перерахувати імена всіх, хто

залучений до цієї ситуації. Потім уявіть, що ми дивимося на кожного з них, зокрема й на себе, очима Бога, і поставте наступні запитання:

Які духовні, емоційні, фізичні й соціальні потреби цієї людини?

Як найкраще можна відкрити цій людині Божу любов?

Які риси богоподібного характеру Господь бажає розвинути в мені за допомогою цієї ситуації?

Чи може моя реакція спонукати інших людей наблизитися до Бога?

Ми можемо використати молитовні роздуми, щоб вони спрямували нас у складній ситуації. Пам'ятайте: навіть якщо ми приймаємо неправильне рішення, Бог продовжує любити нас і бажає нам найкращого. Він з любов'ю досягатиме Своєї мети навіть тоді, коли ми зробили неправильний вибір, як це сталося в житті Авраама, Сарри й Агар, Йосипа і його братів, Давида й Вірсавії.

ТА НАЙБІЛЬША З НИХ – ЛЮБОВ

З усіх чудових рис Божого характеру любов – найвизначніша. «Улюблені, любімо одне одного, бо любов є від Бога, і кожний, хто любить, народився від Бога і знає Бога. Хто не любить, той не пізнав Бога, тому що Бог є любов... Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного!» (1 Івана 4:7, 8, 11).

Найважливіша причина для наближення до Бога полягає в тому, що ми можемо відчути Його ніжну, терпеливу, вибачливу, утішливу, великодушну любов та полюбити Його. Особисто

відчувши цю дивовижну любов, ми зможемо краще ділитися нею з людьми і допомогти їм також полюбити Господа.

Коли життя нестерпно важке і серце розбите, найбільшу розраду дарує нам знання Божого люблячого характеру. Нам відкривається, що Йому зовсім не байдужі наші трагедії і скорботи (Псал. 34:18); Він помічає кожну пролиту нами сльозу (Псал. 56:9), розуміє нашу слабкість (Псал. 103:13-18). Господь чекає того дня, коли ми зможемо жити з Ним на Небі і Він обітре кожну нашу сльозу (Об'явл. 21:1-4).

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Моліться про те, аби Бог допоміг вам побачити, як Він з любов'ю спрямовує вас до Свого Слова, де містяться відповіді на ваші життєві питання.
2. Попросіть Господа допомогти вам уподібнюватися до Нього, коли ви будете зосереджуватися на Його любові, зображеній у Писанні.
3. Вивчаючи Його Слово, моліться, аби Бог відкрив вам Свою любов і вона через вас могла освітити життя інших людей.

¹ Е. Уайт. Розум, характер, особистість, т. 1, с. 93, 94.

Карен Холфорд,
фахівець із трудотерапії, сімейної терапії та системної психотерапії, керівник Відділу сімейного служіння Транс-Європейського дивізіону.

МОЛИТОВНІ ЧИТАННЯ

СЕРЕДА

Писання відкриває Ісуса

Як Старий, так і Новий
Завіти свідчать про Ісуса

Девід Томас

Як Біблія відкриває нам Ісуса? Відповідь на це запитання доволі цікава; вона також може підбадьорити нас та змінити наше життя.

Найкраще місце в Біблії, де ми можемо побачити Ісуса, – це Євангелія, тобто розказані про Нього історії. Усі, хто читав Євангелія, знають, що вони розповідають про діла і слова Господа. Споглядаючи Ісуса в Його ділах, ми багато чого дізнаємося про Нього Самого. Ми також можемо черпати уроки з того, що Він говорив особисто і що сказали про Нього інші люди. Крім того, Біблія містить численні пророцтва про Ісуса. Досліджуючи всі ці чинники, ми можемо не тільки зростати в пізнанні нашого Господа, а й почерпнути корисні уроки для себе. Подивімося, що Біблія повідомляє нам про Ісуса.

1. ДІЛА ІСУСА

Спочатку зосередимо увагу на ділах Господа. Наприклад, розглянемо історію

про Ісуса та жінку, схоплену на перелюбі; можливо, це одна з найвідоміших історій про Христа. Вона записана у 8-му розділі Євангелія від Івана. Уважно перечитуючи цей епізод, ми розуміємо: усе було розраховано на те, щоб звинуватити Спасителя.

Тут змальована хвилююча сцена: суворі обличчя обвинувачів, страх і розпач жінки, цікавість перехожих і посеред усього цього – Ісус.

Найбільше в цій ситуації вражає відповідь Христа жінці, записана наприкінці розповіді. Господь не засудив та не висміяв її за всі життєві промахи. Він не відкинув грішницю як непридатну для життя в суспільстві, навпаки, був добрий до неї. Господь виступив у ролі Викупителя. У Нього був приготований найкращий план, як повернути жінці благородне становище, яким Бог наділив людей на самому початку.

Еллен Уайт у книзі «Христос – надія світу» описує реакцію жінки на доброту Ісуса: «Її серце зворушилося і, упавши до ніг Ісуса, захилюючись від ридань, із вдячністю й гіркими сльозами вона покалася у своїх гріхах. Це стало для неї початком нового життя чистоти і миру – життя, присвяченого служінню Богові»¹.

З прочитаної історії ми дізнаємося не тільки про те, як діяв Ісус перед обличчям несправедливості, а також як Він вирішував проблеми, виступаючи в ролі Викупителя. Ми розуміємо, що доброта часто відкриває шлях

для перетворення, а також усвідомлюємо, що сила Ісуса змінює життя. Він завжди шукає можливостей і шляхів здійснити це.

2. ЙОГО ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Багато з висловлювань Христа – це короткі змістовні фрази. Ось одна з них: «Добра людина з доброго скарбу свого серця виносить добро, а погана – зі злого скарбу свого серця виносить зло; бо чим переповнене серце, те промовляють уста!» (Луки 6:45).

Це основоположна істина про життя: чим ми наповнюємо своє серце, те в результаті виявиться перед людьми. Якщо привчаємо себе до благочестя і праведності, то й будемо поводитися відповідним чином. Якщо ж віддаємося злу та неправді, то вони переможуть у нашому житті. Хто прагне перебувати в Божому Царстві, той дуже уважно ставитиметься до того, як проводить час і на чому зосереджує увагу, оскільки все це справляє на нас певний вплив.

3. ПРОПОВІДІ

Ми можемо також чимало дізнатися про Ісуса з Його різноманітних настанов, записаних у Євангеліях. Деякі з цих настанов були передані як притчі, добре відомі людям і сьогодні. Одна з них записана в Луки 18:1-8.

Це притча про вдову – найбільш соціально незахищеного члена суспільства – та несправедливого суддю. Суддя відмовлявся справедливо розглянути справу вдови й

захистити її від суперника.

Однак ця жінка продовжувала приходити до судді і просити про допомогу, доки він, просто бажаючи позбутися її, не вирішив справу на користь вдови.

Притча викликає цікавість не тільки через напругу, яка виникла в цій історії внаслідок соціальної нерівності, а й завдяки уроку, викладеному за допомогою протиставлень. Неправедний суддя протиставлений милосердному і справедливому Небесному Судді, завжди готовому захистити Своїх дітей. Крім того, розповідаючи цю притчу, Ісус хотів викласти нам урок, що «треба завжди молитися і не занепадати духом» (вірш 1).

Приклад вдови навчає нас, що Ісус високо цінує такі риси, як наполегливість і завзятість. Тому ми можемо сподіватися: якщо розвиватимемо наполегливість, вона допоможе нам у нашому непростому житті на планеті Земля. Часто навіть через невелику проблему ми починаємо скаржитися й сумніватися, чи не забув нас Бог. Однак Ісус наголосив: молитва і наполегливість – чудове поєднання, яке допоможе нам усе витримати.

За допомогою цієї та інших притч ми пізнаємо Ісуса. Звичайно, можна було б розглянути й інші притчі Христа, але ми продовжуємо шукати відповідь на запитання: «Як Біблія відкриває нам Ісуса?»

4. ЗАЯВИ ПРО СЕБЕ

Багато чого можна дізнатися про Ісуса, роздумуючи і над тим, що Він Сам говорив про Себе. Ці висловлювання важливі, оскільки свідчать, як Христос сприймав Себе. Таких особистих заяв чимало, особливо в Євангелії від Івана.

В уривку Івана 5:17, 18 читаємо: «Ісус же відповів їм: Мій Отець працює дотепер, – працюю і Я. Отже, юдеї ще більше намагалися Його вбити не тільки за те, що порушував суботу, але й що Бога називав Своїм Отцем, роблячи Себе рівним Богові». Читаючи цю ясну заяву Ісуса про Себе Самого, ми дізнаємося від Нього, Хто Він такий.

Спаситель повідомляє нам, що Він – не звичайна людина, як усі інші, а безпосередньо пов'язаний з вічністю і Богом, Якого називає Своїм Отцем. У наведеному уривку Ісус говорив про Свою Божественність, що впливає з реакції Його слухачів. Вони добре зрозуміли слова Христа і сприйняли Його заяву про Себе настільки блюзнірською й образливою, що хотіли вбити Його.

На цих і багатьох подібних висловлюваннях Ісуса ґрунтується віра християн у Божественність Христа. Це істина, яка вказує на Його здатність дарувати нам викуплення.

5. СВИДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦІВ

Ми також можемо багато чого довідатися про Ісуса зі свідчень сучасників й очевидців Його життя.

Одним із найглибших і найпереконливіших свідчень

про Христа є слова улюбленого учня Івана, записані в Івана 1:1-3. Для деяких людей ці тексти не зовсім зрозумілі, оскільки мова незвичайна. У згаданому уривку міститься велика істина: «На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог» (вірш 1).

Постійно перебуваючи з Ісусом, бачачи Його діла, слухаючи Його настанови, спостерігаючи за Його життям у світлі авторитетного Писання, Іван дійшов неминучого висновку: Ісус – Бог. Зі свідчення Івана ми багато чого дізнаємося про Ісуса. Він був не просто ще однією Людиною, Він – Син Божий, Бог. Це було очевидно для Його неупереджених сучасників.

Досі ми говорили про чинники, використані в Євангеліях з метою відкрити нам Ісуса Христа. Ми згадали Його діла, вислови, проповіді, заяви про Самого Себе та свідчення Його сучасників. Усі ці засоби зрозуміло, прямо і просто відкривають нам Ісуса.

6. ЙОГО ПРОРОЦТВА

А тепер звернемося до ще одного засобу пізнання Ісуса в Біблії, більш складного, проте не менш переконливого, – до пророцтв про Месію.

Писання свідчить: народження, життя, смерть, воскресіння, характер Христа і багато подробиць Його буття були провіщені в пророцтвах та обітницях за багато сотень років до Його втілення. Досліджуючи ці пророцтва, ми знаходимо достатньо інформації про нашого

неперевершеного Спасителя. Така інформація міститься навіть на самому початку книги Буття, де Адамові та Єві після їхнього гріхопадіння було дане перше месіанське пророцтво-обітниця: «І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту» (Бут. 3:15).

На самому початку історії нашої Землі, у першій із численних обітниць про Спасителя Творець пообіцяв спасти людство від прокляття гріха.

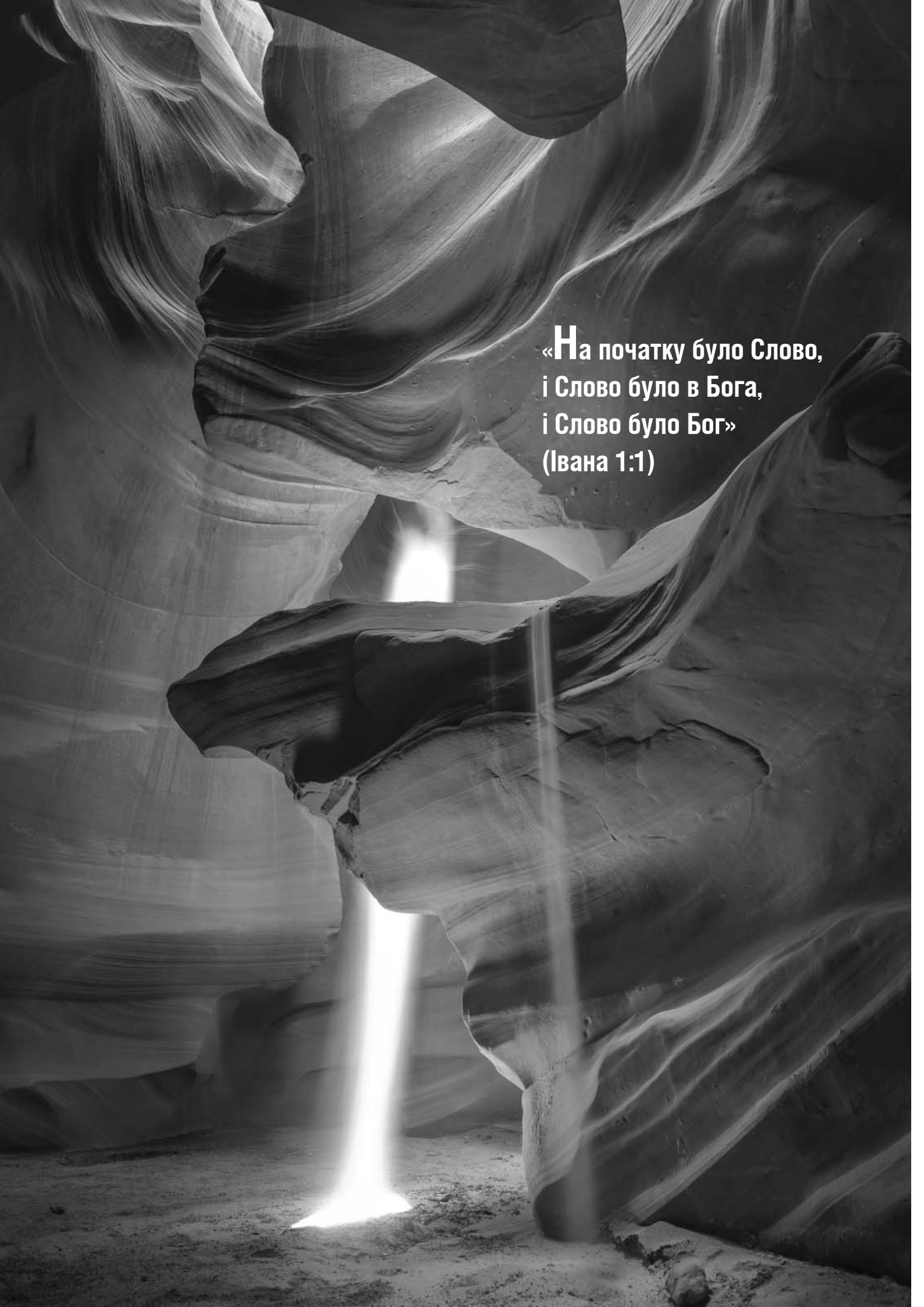
Отже, різними способами Слово Боже розповідає нам про Ісуса. Біблія – дорогоцінна Книга, невичерпне джерело мудрості, дороговказ до Христа, через Якого ми отримуємо спасіння. Залишаймося ж серед тих, хто непохитно вірить Йому!

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Моліться про наполегливість, необхідну при читанні Божого Слова, щоб ми могли краще знати нашого Спасителя.
2. Моліться про бажання вивчати Біблію, аби зростати в пізнанні Ісуса.
3. Моліться про отримання від Ісуса любові, яка спонукуватиме нас розповідати про Нього іншим.

¹ Еллен Уайт. Христос – надія світу, с. 462.

Девід Томас, доктор богослов'я, декан Школи богослов'я Університету Уолла Уолла, Коледж Плейс, Вашингтон, США.

A black and white photograph of a slot canyon. The walls are smooth and curved, with light streaming through openings, creating a dramatic effect. The text is overlaid on the right side of the image.

**«На початку було Слово,
і Слово було в Бога,
і Слово було Бог»
(Івана 1:1)**

Даруючи надію в безнадійному світі

«Страждання теперішнього часу нічого не варті в порівнянні з майбутньою славою, що має з'явитися нам» (Римл. 8:18).

Келді Парощі

Знаючи, що смерть уже близько, Мойсей стояв на вершині гори Нево, оглядаючи Обітований край. Він бачив рівнини з пишними лісами й виноградниками, як і обіцяв Бог. Ще перед виходом Ізраїлю з Єгипту Мойсей знав про їхні страждання, про жорстокість поневолювачів, тому підкорився Божому заклику вивести єврейський народ з рабства. Він відмовився від свого розкішного життя, від райдужних перспектив у Єгипті та «краще зволів терпіти з Божим народом, ніж тимчасово мати насолоду від гріха» (Євр. 11:25). Мойсей став скромним пастухом, а потім протягом довгих років терпляче зносив нарікання Ізраїлю. Тепер на самоті вождь очікував смерті, знаючи, що не ввійде до Обітованого краю і не побачить виконання Божої обітниці Ізраїлеві. Могло видатися, що його важке жертвне життя було даремним. Він переживав глибокий душевний біль¹.

Тієї миті почуття Мойсея відображали всі основні проблеми нашого світу. Часом нам здається: незважаючи на наші старання, люди залишаються невдячними. Ми продовжуємо безпорадно спостерігати за тим, як страждають дорогі для нас люди. І в результаті стикаємося з нездоланим ворогом – смертю.

На щастя, Біблія проливає світло на стан нашого світу і дає нам чудову надію.

ЗАПЛАТА ЗА ГРІХ

На самому початку Біблії міститься прекрасна розповідь про Божий творчий шедевр. Усе було по-мистецьки задумане Творцем, усюди панувала досконала гармонія. В Едемі про страждання і смерть ніколи не чули. Однак щастя людей залежало від їхньої вірності Богові; коли вони вирішили порушити волю Господа, їхньою долею стали страждання і смерть (Бут. 2:16, 17; Прип. 16:25; Якова 1:15). Адам і Єва були вигнані з прекрасного саду, а разом з ними все творіння зазнало руйнівного впливу гріха (Бут. 3:16-24; Римл. 8:20-22). Відтоді ми, їхні нащадки, страждаємо від наслідків гріхопадіння (Римл. 5:18).

Священне Писання стверджує, що смерть не є нормальною, природною частиною життя. Смерть – це протиприродний процес, який не був закладений біля витоків творіння. У Божому досконалості світі для неї взагалі не було місця. Господь створює і вдихає життя в усе суще (Бут. 2:7; Йова 33:4; Єзек. 37:5), а смерть скасовує та руйнує життя. Хвороби, війни, голод – це жахливі наслідки гріха, які врешті-решт ведуть до смерті. Гріх Адама дозволив сатані незаконно захопити місце князя цього світу (Йова 1:6; Матв. 4:8, 9; 2 Кор. 4:4). Оскільки «заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23), сатана вирішив, що може пред'явити свої права «на померлих... як на своїх бранців»². Він успішно спровокував Мойсея згрішити проти Бога, що коштувало йому входу до Обітованого краю (Числ. 20:8-12). Проте, коли сатана виступив, щоб заявити свої права на тіло Мойсея, втрутився Ісус (Юди 9).

БОЖИЙ ДАР

Віра Мойсея в Божу обітницю додавала йому сил пережити десятиліття поневірянь у пустелі. Він був свідком безлічі проявів могутності Бога; він знав, що Господь вірний Своему слову. Від часу гріхопадіння Бог неодноразово обіцяв, що звільнить нас від кайданів гріха і смерті, доводячи Свою спроможність виконати обітницю (П. Зак. 7:9; Євр. 10:23). Ісаак народився, незважаючи на похилий вік Авраама і Сарри (Бут. 12:2; 21:2, 3). Ізраїль дивовижним чином вийшов з Єгипту та перейшов Червоне море сухоходом (Вих. 2:23-25; 14:29). Бог підтримував людей протягом сорокарічної мандрівки пустелею, щодня годуючи їх манною (П. Зак. 8:1-10). Неодноразово Він звільняв Ізраїль у битвах: через Ісуса Навина, Девору, Гедеона та інших.

Проте найбільшим свідченням того, що Бог виконає Свою обітницю, є Ісус. Багато уривків Старого Завіту, зокрема перша месіанська обітниця після гріхопадіння Адама та Єви, указують на Спасителя (Бут. 3:15; Числ. 24:17; П. Зак. 18:15; Ісаї 53). Очевидці служіння Ісуса усвідомлювали владу Бога над гріхом і смертю. Його чудеса виявляли, як Він повертав силу людям, ураженим хворобами й стражданнями. Вигнання бісів наочно свідчило про Його владу над силами зла.

Однак саме на хресті відкрився весь жах гріха і смерті. Ісус, безгрішний Божий Син, поніс на Собі гріхи всього світу. Він помер самотньо, страждаючи під тягарем повного розділення з Отцем. Однак Ісус воскрес третього

дня, продемонструвавши Свою владу над смертю й дияволом. Христос має владу подарувати вічне життя, яке передбачив для Свого народу.

Воскресіння Ісуса – підстава нашої віри. Якби Він не воскрес із мертвих, не було б причини вірити в краще майбутнє (Івана 11:25, 26; 1 Кор. 15:13-26). Оскільки Христос переміг смерть, ми можемо бути впевнені, що Він повернеться, як і обіцяв, щоб подарувати нашому світові його первісну славу. Того дня «більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:4; пор. 1 Кор. 15:51-53).

Мойсей вірив у цю обітницю. Він знав, що наші страждання у світі – ніщо, як порівняти зі славним майбутнім, яке приготував для нас Бог. Тому він залишився вірним до кінця. І хоч Мойсеєві не було дозволено увійти до Ханаану, Христос пред'явив на нього права як на Свое дитя, благословивши його вічним життям (Євр. 11:26; пор. Римл. 8:18).

ЗАСТОСОВУЮЧИ НАДІЮ НА ПРАКТИЦІ

У нашому світі гріх, страждання і смерть є нормою. Проте ми можемо бути впевнені, що Бог виконає Свою обітницю створити все нове, назавжди знищивши біль і смерть. Тому нам не слід впадати в розпач, однак ми не повинні просто сидіти й чекати, поки втрутиться Бог. Так, ми маємо жити, спрямовуючи погляд у майбутнє, але також несемо відповідальність за сьогодення. Це означає бути співчутливими до людей, допомагати нужденним, стати для ближніх плечем, у яке

можна поплакати, й рукою, на яку можна спертися. Це включає і збереження вірності Божому Законові, і віру в те, що «страх Господній веде до життя» (Прип. 19:23; пор. 12:28).

І, нарешті, це означає ділитися Доброю вісткою спасіння та нашою славною надією з усіма людьми. Без цієї вістки надії навіть найкращі прагнення людей все одно приведуть їх до вічної загибелі. Однак ми можемо з радістю проголошувати перемогу Христа над смертю! За допомогою віри в Нього ми можемо сьогодні жити впевнено, знаючи, що попереду нас чекає Обітований край.

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Моліться, щоб надія, яку ми маємо в Ісусі, з новою силою спалахнула в наших серцях.
2. Попросіть Бога допомогти нам щодня ділитися з людьми нашою надією.
3. Моліться, щоб наші місіонери в усьому світі і члени наших помісних церков ділилися цією надією з усіма людьми.

¹ Е. Уайт. Патріархи і пророки, розд. 43.

² Там само, с. 478.

Келді Пароші,

уродженка Сан-Паулу, Бразилія, отримала ступінь бакалавра богослов'я в Адвентистському університеті Сан-Паулу. Нині навчається на магістерській програмі «Релігієзнавство» в Університеті Ендрюса, США.

Відрізняючи правильне від хибного

Люди, котрі вивчають Писання,
знають, як приймати мудрі
рішення

Вандерлей Дорнелес да Сільва

Одного разу у підлітковому віці я прочитав на стіні графіті, яке мене спантеличило: «Свобода занадто мала. Те, чого я бажаю, не має назви».

Наш світ, здається, дійшов до крайнощів щодо релятивізму*. Люди хочуть покласти край будь-якому авторитетові й добрим традиціям. Багато хто бажає змінити свої фізіологічні характеристики. Плюралізм сприяє найрізноманітнішому тлумаченню Писання. Постмодерністське богослов'я прагне скинути «тиранічні» соціальні структури, нібито підтримувані Біблією, та пропагує повсюдну емансипацію. Людську думку ставлять вище за Божественну істину.

Як можна знати, що добре і правильне в цю релятивістську епоху?

ПІЗНАННЯ БОГА

Осія пророкував племенам північного Ізраїлю незадовго до падіння цього царства в 722 р. до н. е. Ізраїль порушив заповіт з Богом, а ідолопоклонство призвело країну до глибокої кризи. Поклоніння золотим тельцям (Осії 8:5, 6; 10:5), яких установив Єровоам I (1 Цар. 12:26-33), спричинило розбещеність, як сталося й біля гори Синай (Вих. 32:6, 7).

Господь повідомляє: у цій кризі винна Самарія, «бо стала уперта до Бога свого», «поляжуть вони від меча» (Осії

14:1). Падіння Ізраїлю можна пояснити відсутністю трьох основних чеснот: «Нема на землі ані правди, ні милости, ані богопізнання» (Осії 4:1); а також браком «розуміння» через нехтування Божим Законом і «страхом Господнім» (Псал. 119: 66; Прип. 1:7; 2:5).

Однак по Своїй милості Господь обіцяв відновлення. Полон був подібний до «пустині», де Бог говорив до сердець Своїх дітей (Осії 2:16). Потім Він знищив силу противника і знову дозволив Своєму народові жити «безпечно» (вірш 20). Месія відновив Ізраїль, оскільки був наповнений «духом пізнання» і силою Святого Духа (Ісаї 11:2). Завдяки Христу земля наповнилася пізнанням Бога (Ісаї 33:6; Авак. 2:14).

Діти Ізраїлю мали вивчати Божий Закон та роздумувати про нього, щоб пізнавати Бога. Мойсей радив: «І будуть ці слова [Закон]... на серці твоїм» і «прив'яжеш їх на ознаку на руку свою» (П. Зак. 6:6, 8). Роздуми про Божий Закон були радістю для псалмиста (Псал. 119:14, 162). Він заховав його у своєму «серці», щоб не грішити (вірш 11). Таке пізнання залежить від роздумів про Божі Заповіді, від уміння чинити добро й відкидати зло.

У цьому розумінні біблійна релігія – здоровий і повчальний досвід. Вивчення, роздуми й проголошення Божого Закону – основна діяльність, за допомогою якої знання про добро, справедливість і святість поширюється серед Божого народу, а через нього – по всьому світу. Божий народ є світлом, яке випромінює ці

знання, поширюючи їх серед людей.

Наш час та епоха пророка Осії багато в чому подібні. Хоч сьогодні релігійні обряди й читання Біблії загальноприйняті, етику та біблійні цінності, які пропагують страх Господній, вважають неактуальними. Як ми можемо зберегти наше знання Бога?

НАВЧИТИ ПІЗНАННЯ

В Ізраїлі пізнання Бога передавали через поклоніння та служіння священиків, «бо уста священикові знання стережуть та Закона шукають із уст його» (Мал. 2:7).

Передача пізнання Божої волі здійснювалася постійно. Одна з цілей служіння в храмі полягала в навчанні. Давид «відділив... на службу синів Асафа, і Гемана, і Єдутуна, що провіщували на цитрах, арфах, і на цимбалах» (1 Хронік 25:1). У синагогах служіння Господу прирівнювалося до вивчення Божого Закону.

У Новому Завіті пізнання Бога ґрунтується на вченні Христа (Луки 1:77) й апостолів, заснованому на Писанні (2 Тим. 3:16). Іван стверджує, що «вічне життя» полягає в пізнанні Бога й Ісуса Христа (Івана 17:3). Павло називає пізнання Бога мудрістю (Колос. 1:9). Відкидання такого пізнання призводить до того, що люди чинять «те, чого не личить», та ведуть життя, сповнене «неправди, лукавства, зажерливості, злоби» (Римл. 1:28, 29).

З іншого боку, завдяки пізнанню Бога «всі досягнемо єдності віри... досконалого

змужніння, міри зрілості повноти Христа» (Ефес. 4:13).

Чому б нам не прагнути до пізнання Бога?

ЛЮБОВ ДО ІСТИНИ

Говорячи про кінець часу, Павло передвіщає, що Святий Дух буде забраний від Землі. Причина в тому, що, відкинувши істину, люди будуть настільки введені в оману, що почнуть вірити неправді, полюблять обман і порок вважатимуть чеснотою (2 Сол. 2:7-11; див. Об'явл. 13: 3, 4).

Слова Еллен Уайт перегукуються з думкою Павла: «Тільки ревні дослідники Священного Писання, які полюбили істину, будуть збережені від великого обману, котрий заповнить увесь світ»¹.

Простого проповідування Писання та читання біблійних історій недостатньо, щоб відреагувати на сучасний релятивізм й уявну християнську етику. Страх Господній залежить від роздумів про Божий Закон, даний з метою направляти нас у прийнятті моральних та етичних рішень.

Подібно до псалмиста (див. Псал. 119:97, 113), Божий народ любить істину. Хто любить Боже Слово, той намагається старанно вивчати його, жити ним та дотримуватися його. Біблійну істину можна пізнати й полюбити, виконуючи її.

Еллен Уайт додає: «Дослідження Писання – Божественний засіб, покликаний ще тісніше з'єднати людину з її Творцем, дати більш повне розуміння Його волі»². Вісниця Господня

наголошує: «Пророк указує Божому народові на Священне Писання як на надійний захист від впливу фальшивого вчення й оманливої сили духів темряви»³. У сучасному світі обман настільки схожий на істину, що без біблійної проникливості їх неможливо розрізнити.

Щоб сміливо дивитися в обличчя постмодерністського релятивізму, Божий народ повинен на власному досвіді пізнати волю Господа, як вона відображена в Його Слові. Пізнання на досвіді небесної етики, відкритої через Писання, дозволяє нам відрізнити святе від нечистого і навчити цього інших.

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Попросіть Бога допомогти нам присвятити себе регулярному вивченню Біблії.
2. Моліться, щоб через наше дослідження Писання Господь захистив нас від помилок.
3. Попросіть Бога привести в наше життя тих, хто прагне істини, щоб ми могли поділитися з ними нашими знаннями про Нього.

¹ Е. Уайт. Велика боротьба, с. 625.

² Там само, с. 69.

³ Там само, с. 593.

* Релятивізм – філософське вчення, яке на підставі відносності людських знань заперечує можливість об'єктивного пізнання дійсності (прим. експерта).

Вандерлей Дорнелес да Сільва – у минулому пастор Церкви, редактор і викладач, нині координатор випускного курсу програми «Богослов'я» в Адвентистському університеті Сан-Паулу, Бразилія.

МОЛИТОВНІ ЧИТАННЯ

ДРУГА СУБОТА

Важливість Писання для останнього часу

Щоб залишатися
християнином, необхідно
ґрунтуватися на Писанні

Еллен Г. Уайт

«**Д**о Закону й свідцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:20). Пророк указує Божому народові на Священне Писання як на надійний захист від впливу фальшивого вчення й оманливої сили духів темряви. Сатана використовує будь-яку хитрість, щоб перешкодити людям знайомитися з Біблією, бо її ясні твердження викривають його обман. Під час кожного духовного відродження князь темряви посилює свою діяльність. Сьогодні він зосереджує всі свої зусилля для заключної битви із Христом та Його послідовниками. Незабаром перед нами постане останній великий обман. Антихрист творитиме чудеса перед нашими очима. Підробка істини буде настільки правдоподібною, що тільки за допомогою Священного Писання можна буде відрізнити істину від омани. Його свідченнями треба перевіряти кожне твердження і кожне чудо.

Усі, хто намагається дотримуватись Божих Заповідей, зустрінуть опір і насмішки. Вони зможуть встояти тільки з Божою допомогою.

Аби витримати майбутнє випробування, діти Божі повинні розуміти Його волю, відкрити в Його Слові. Вони зможуть ушанувати Господа належним чином лише тоді, коли матимуть правильне уявлення про Його характер, принципи правління і плани та діятимуть згідно з ними. Тільки ті, хто зміцнив свій розум біблійними істинами, зможуть встояти в останній боротьбі. Кожна людина стане перед випробуванням: *«Кому коритися – Богові чи людям?»* Вирішальна година наближається. Чи твердо ми стоїмо на скелі незмінного Божого Слова? Чи готові рішуче відстоювати Божі Заповіді та віру Ісуса?

Перед розп'яттям Спаситель пояснював Своїм учням, що Він буде відданий на смерть і воскресне; присутні там Божі ангели намагалися закарбувати слова Христа у свідомості й серцях апостолів. Однак учні прагнули звільнення від римського ярма і не могли допустити думки, щоб Той, у Кому зосереджені всі їхні надії, помре такою ганебною смертю. Слова, котрі вони мали зберігати, зникли з їхньої пам'яті. Коли настав час випробування, вони виявилися неготовими. Смерть Ісуса повністю зруйнувала їхні сподівання, ніби Він ніколи не застерігав їх від цього. Так і в біблійних пророцтвах: майбутнє відкривається перед нами настільки ясно, як і перед учнями Ісуса в Його словах. Події, пов'язані із закінченням часу благодаті та приготуванням до часу випробування, викладені зрозуміло. Проте більшість людей має таке мізерне уявлення про ці важливі істини, ніби вони ніколи не були їм відкриті. Сатана

пильнує, щоб нейтралізувати будь-який вплив, котрий міг би спрямувати людей на шлях спасіння, тоді час скорботи застане їх невідповідними.

ВАЖЛИВА ДОКТРИНА ЗАЛИШИЛАСЯ НЕПОМІЧЕНОЮ

Коли Бог посилає людям такі важливі застереження, до того ж через посередництво святих ангелів, що летять серед неба, Він вимагає, аби кожна мисляча душа звернула увагу на цю вістку. Страшні суди чекають тих, хто вклоняється звірині та її образу (*Об'явл.* 14:9-11); тому ревно досліджуйте пророцтва, аби довідатися, що таке знамено звіра та як уникнути його прийняття. Проте більшість людей відвертається, щоб не слухати істину, і прислухається до людських байок. Роздумуючи про останні дні, апостол Павло писав: *«Бо настане час, коли не слухатимуть здорового вчення...»* (2 Тим. 4:3). Цей час уже прийшов. Люди не бажають слухати біблійні істини, бо вони не узгоджуються з бажаннями гріховного серця, що полюбляє світ; сатана посилає їм таку оману, яка їм подобається.

Однак Бог має на Землі народ, котрий керується Біблією і тільки Біблією як мірилом усіх вчень та основою всіх реформ. Ані думки вчених, ані висновки науки, ані символи віри чи постанови церковних соборів, такі ж численні й суперечливі, як і церкви, що стоять за ними, ані голос більшості, – ніщо не можна вважати доказом чи запереченням якогось положення християнської віри. Перш ніж прийняти будь-яке вчення чи постанову, ми повинні вимагати ясних

доказів зі Слова Божого: *«Так говорить Господь!»*

Сатана безперервно намагається привертати нашу увагу до людини, а не до Бога. Він спонукає народ покладатися на єпископів, пасторів і професорів богослов'я як на своїх наставників, тому люди не досліджують самостійно Святе Письмо і не мають уявлення про свої обов'язки. Опанувавши уми цих керівників, сатана через них може впливати на народ так, як йому заманеться. Коли Христос прийшов на Землю, аби проповідувати слова життя, простий народ охоче слухав Його, і багато людей, навіть зі священників, увірувало в Нього. Та первосвященники і вожді Ізраїлю рішуче засудили й відкинули Його вчення. Хоч усі їхні спроби звинуватити Ісуса виявилися марними, хоч вони не могли не відчувати на собі впливу Божественної сили й мудрості, якими супроводжувалися Його слова, однак, замкнувшись у своїй упередженості, відкинули найпереконливіші докази Його месіанства, бо інакше мали б стати Його учнями. Противниками Ісуса були мужі, котрих народ з дитинства навчений був поважати і перед авторитетом яких мав схилитися. *«Чому ж, – запитували вони, – наші старійшини і вчені книжники не вірять в Ісуса? Хіба ці благочестиві мужі не прийняли б Його, якби Він був Месією?»* Вплив цих учителів призвів до того, що юдейський народ відкинув свого Спасителя.

Дух, який керував учинками тогочасних священників і старійшин, виявляється й сьогодні серед багатьох, хто *«має вигляд благочестя»*. Вони відмовляються досліджувати

свідчення Писання про особливі істини для нашого часу. Зважаючи на численність своїх прихильників, їхнє багатство та вплив у суспільстві, вони зневажливо ставляться до захисників істини — нечисленних, бідних, маловідомих людей, бо вони визнають віру, яка відрізняється від віри всього світу. Христос передбачив, що незаконне привласнення влади книжниками і фарисеями не припиниться з розсіянням юдеїв. Пророчим зором Він бачив звеличення людської влади, яка пануватиме над сумлінням людей, що в усі часи було страшним прокляттям для Церкви. Його суворі докори книжникам та фарисеям, як і застереження для народу не йти за цими сліпими провідниками, записані у Святому Письмі як застереження для всіх прийдешніх поколінь.

МЕТА СЛОВА

Бог дав нам Своє Слово, щоб ми познайомилися з Його вченням і самі довідалися, чого Він вимагає від нас. Коли законник підійшов до Ісуса, запитуючи: «...*Що робити мені, щоб вічне життя досягнути?*», Спаситель, указуючи йому на Писання, сказав: «...*Що в Законі написано? Як читаєш?*» (Луки 10:25, 26). Незнання не може бути виправданням ані для молодого, ані для старого та не звільнить їх від покарання, якого заслуговує порушник Закону Божого, оскільки в їхніх руках є незаперечне свідчення цього Закону, Божих принципів і вимог.

Недостатньо мати тільки добрі наміри й робити те, що вважаєш правильним, або те, що проголошує правильним проповідник. На карту поставлене спасіння душі,

тому кожен має самостійно досліджувати Писання. Якими б сильними не були його переконання, яким би впевненим він не був у тому, що його духовний наставник знає істину, — це не може і не повинно бути основою його віри. Йому дана карта, на якій позначена кожна віха на шляху до Небес, тому немає жодної необхідності йти навмання.

Ми живемо в найурочистіший період історії світу. Доля мешканців Землі незабаром буде вирішена. Наше майбутнє благополуччя, а також спасіння інших душ залежить від того, який шлях оберемо сьогодні. Ми маємо потребу в керівництві Духа істини. Кожний послідовник Христа нехай серйозно запитає: «*Господи! Що накажеш мені робити?*»

Упокорюйтеся перед Господом у пості й молитві та багато роздумуйте над Його Словом, зокрема над сценами суду. Зараз слід шукати глибокого живого досвіду з Богом. Не гайте часу! Навколо нас відбуваються надзвичайно важливі події; ми живемо на замороженій території сатани. Прокиньтесь зі сну, Господні вартові, бо ворог чатує навколо вас, готовий у будь-яку мить напасти, і ви можете стати його легкою здобиччю.

Багато хто обманюється щодо свого справжнього становища перед Богом. Вони радіють з того, що не роблять поганих учинків, але забувають, що Бог чекає від них добрих і благородних справ, якими вони нехтують. Недостатньо бути тільки деревами в саду Бога. Люди повинні виправдати Його сподівання, приносячи плоди. Він питає з них за всі добрі діла, які за допомогою Божої благодаті могли зробити, але не зробили. У небесних книгах

вони зазначені як безплідні дерева. Однак становище навіть таких людей не є безнадійним...

Коли надійде час випробовування, тоді виявляться всі, хто зробив Слово Боже правилом свого життя. Улітку не видно різниці між вічнозеленими та листяними деревами, але коли надходить зима, вічнозелені дерева не змінюються, а інші втрачають своє листя. Так і нині важко відрізнити справжнього християнина від удаваного. Однак наближається час, коли ця різниця стане очевидною. Як тільки постане протистояння, як тільки посиляться фанатизм і нетерпимість та почнуться гоніння, напівнавернені й лицеміри похитнуться і зречуться своєї віри, у той час як істинний християнин стоятиме твердо, як скеля; його віра зміцниться ще більше, надія стане ще світлішою, ніж за днів благополуччя.

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ МОЛИТВИ:

1. Моліться про те, аби під час дослідження Біблії Дух Божий спрямував вас до людей, з якими ви можете поділитися Його любов'ю.
2. Моліться про те, щоб Божий характер міг полонити вас настільки, що світські розваги втрачатимуть для вас свою привабливість.
3. Моліться, щоб вивчення Божого Слова підказало, кому ви можете послужити.

Ця стаття — уривок із книги «Велика боротьба» (с. 593-602). Адвентисти сьомого дня вірять, що **Еллен Уайт** (1827-1915) володіла біблійним духом пророцтва протягом свого понад 70-річного суспільного служіння.

Знаходячи скарб у Божому Слові

Біблія подібна до карти скарбів. Цього тижня, читаючи разом Слово Боже, ми шукатимемо тексти, які містять такі дорогоцінні істини:

- біблійні скарби;
- довіра Біблії;
- дослідження Божого Слова;
- застосування Біблії;
- любов Ісуса;
- надія;
- як відрізнити правду від оман;
- підбадьорення.

Джулі Веслейк – колишня вчителька, керівник Відділу дитячого служіння Південного Тихоокеанського дивізіону. Вона проголошує принцип зростання віри дітей завдяки служінню сім'ї та церкви.

Чому ми вважаємо Біблію скарбом?

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Збирайте ж собі скарби на небі, де ані міль, ані іржа не нищать, і де злодії не підкопують і не крадуть. Бо де ваш скарб, там буде й ваше серце» (Матв. 6:20, 21).

Джемма зробила маленьку коробочку і прикрасила її картинками. Вона хотіла подарувати коробочку бабусі, тому що любила її. Джемма точно знала, куди поставити подарунок. Вона зауважила, де бабуся зберігала свої скарби, тому акуратно поставила коробочку на полицю поруч з іншими дрібничками й фотографіями, на які бабусі подобалося дивитися.

На полиці стояла книга. Джемма вирішила, що це, очевидно, особлива книга, якщо стоїть на особливій полиці. Однак, розгорнувши її, дівчинка була здивована, побачивши, що хтось зробив позначки в книзі та підкреслив деякі слова й уривки. Вона знала, що в книгах не можна писати і малювати, тому запитала бабусю, чому в її особливій книзі було стільки підкреслень і позначок.

Бабуся пояснила, що ця Книга справді особлива. Вона називається Біблією. Бабуся сказала, що читає її щодня. Слова Книги, особливо підкреслені, – це скарб, який вона хотіла запам'ятати, оскільки вони пов'язували її з Ісусом та Його любов'ю до неї. Бабуся розповіла, що ці слова навчають її, як любити Ісуса і бути схожою на Нього. Вони наповнювали змістом її повсякденне життя і давали надію на майбутнє. Бабуся сказала, що не може жити, якщо не прочитає вістку, яку Бог щодня посилає їй.

Джемма була схвильована. Вона теж хотіла любити Ісуса та більше дізнатися про Нього. Вона бажала, щоб дорогоцінні слова зробили її щасливою. Тому попросила бабусю навчити її читати й розуміти Біблію, живучи так, щоб Ісус став для неї найкращим Другом.

Бабуся теж була схвильована. Вона сказала, що немає нічого важливішого, ніж ділитися словами з Біблії. Адже ця Книга подібна до карти скарбів, а якщо людина вивчає Біблію, це схоже на проведення розкопок з метою знайти золото, срібло й дорогоцінні камені.

В уривку Матв. 6:19-21 Ісус закликає нас не витратити наше життя на придбання скарбів тут, на Землі. Краще використовувати час і гроші так, як радиб Ісус, щоб наш скарб був на Небесах. Адже де наш скарб, там буде і наше серце.

У притчі, записаній у Матв. 13:44, Ісус сказав Своїм учням, що Царство Небесне подібне до захованого в полі скарбу. Ви захочете продати все, що маєте, і придбати цей скарб. Радість перебування з Ісусом на Небі та вічне життя з Ним – незрівнянно цінніші за будь-який земний скарб. Щоб потрапити на Небо, ми з радістю відмовимося у своєму житті від багатьох речей і занять та будемо регулярно проводити час за читанням Біблії.

ПОМІРКУЄМО

На що ти міг би витратити свій час і гроші, щоб отримати запропоновані в Біблії скарби?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса допомогти тобі знайти в Його Слові важливі скарби, необхідні для того, щоб жити праведно. Подякуй Йому за ті скарби, які Він уже подарував тобі.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

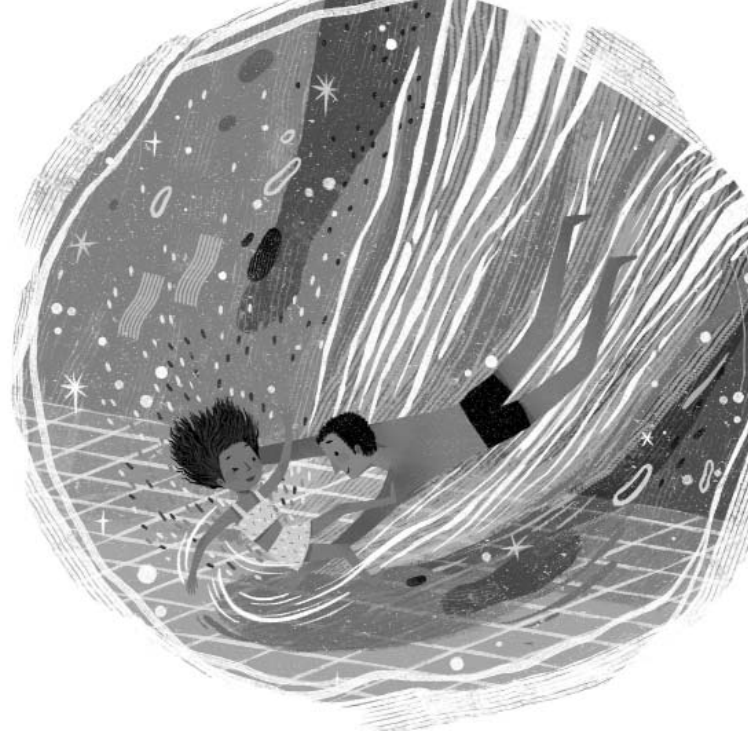
Намалюй карту скарбів, розташованих у твоїй кімнаті, у домі або церкві. Захочай біблійні тексти та відзнач на карті скарбів, де їх шукати. Коли твої друзі й родичі знайдуть їх, разом прочитайте ці вірші.

Читайте Біблію – їй можна довіряти

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Усе Писання богонатхненне й корисне
для навчання, для докору, для виправлення,
для виховання в праведності, щоб Божа людина
була досконала, на всяке добре діло готова»
(2 Тим. 3:16, 17).

Бабуся показала Джеммі, де сказано про те, що Біблія – Божа Книга. Її також називають Священним Писанням, адже вона розповідає нам про Бога і про те, як віддати Йому наші серця й жити для Нього. Бабуся пояснила, що Біблія – це не одна книга, а 66 невеликих книг, написаних різними людьми після того, як Бог послав їм певні думки й вістки. Одні автори розповіли про те, що сталося в далекому минулому, інші писали про час, коли Ісус жив на Землі. Деякі записали пісні та вірші, а були й такі, хто провістив майбутні події.

Біблія повідомляє, що записані в ній вістки не були вигадані людьми. «Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2 Петра 1:21).

Одна книга Священного Писання розповідає нам про хлопчика на ім'я Тимофій, котрий знайшов біблійний скарб. Він познайомився з Біблією завдяки своїй матері Євникії та бабусі Лоїді. Вони знали, наскільки цінними були слова Біблії, тому вважали важливим щодня навчати Тимофія, як шукати скарби в Біблії та як віддати своє серце Ісусові.

Оскільки Біблія була натхнена Богом, Тимофій виплекав віру в Ісуса, яка наповнила його мужністю і прагненням розповідати про Христа й приводити до Нього інших людей.

Коли Сила і Тимофій розповіли жителям міста Солунь про такий скарб, як Біблія, ці люди повірили, перестали поклонятися ідолам і полюбили Ісуса – живого Бога. Павло дякував Богові за це. Він написав солунянам: «Тому ми постійно дякуємо Богові за те, що ви, прийнявши почуте від нас Слово Боже, ви сприйняли його не як людське слово, а як істинно Боже Слово, яке й діє у вас, віруючих» (1 Сол. 2:13).

Бабуся запитала Джемму, чи знає вона, що таке довіра. Дівчинка відповіла, що довіра – це віра в те, що тато впіймає її, якщо їй доведеться стрибнути до нього з висоти.

Бабуся підтвердила, що читання Біблії допомагає довіряти Богові, слова Якого записані в ній. А діяти згідно з Його словами – це схоже на приготування десерту: якщо дотримуватися рецепту, можна спекти смачний торт.

ПОМІРКУЄМО

Чи зустрічалися тобі такі книги і програми, які містили неправду? А які книги й програми відкрили тобі правду про довікілья?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса допомогти тобі зосередитися на біблійних істинах, які сприяють твоєму розвитку, а не на вигаданих людьми історіях.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Постав у кімнаті стільці так, щоб вони створювали перешкоду. Напиши інструкції щодо напрямку шляху. Зав'яжи очі одній дитині, а іншу попроси прочитати вголос інструкції, щоб дитина із зав'язаними очима змогла подолати всі перешкоди й завершити шлях. Наприклад, напиши, скільки кроків необхідно зробити ліворуч, праворуч або прямо, щоб успішно обійти всі перешкоди.

Досліджуй Біблію – як я читаю Біблію

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Так само немає бажання в Отця вашого Небесного, щоб загинув один із цих малих» (Матв. 18:14).

Джемма розповіла бабусі, як вони з мамою відвідали новий зоопарк і не могли знайти місце, де були птахи. Їм доводилося зупинятися й розглядати карту зоопарку, щоб дізнатися, як вийти на потрібну стежку. Було весело, тому що вони ходили колами, у той час як клітки з птахами були зовсім близько.

Бабуся засміялася і сказала, що це схоже на те, як деякі люди намагаються знайти Бога і радість у своєму житті. Іноді вони шукають скрізь і пробують багато речей, у той час як Бог перебуває поруч. Їм просто потрібно розгорнути Біблію. Багато хто вважає, що Священне Писання нелегко читати, оскільки воно занадто складне. Інші не вірять, що Біблія – це Боже Слово, звернене до них. А дехто вважає її просто збіркою правил.

Перш ніж почати досліджувати Біблію, необхідно помолитися. Божий Святий Дух допоможе нам зрозуміти прочитане. Перед Своїм поверненням на Небо Ісус пообіцяв, що пошле «Духа істини», Котрий завжди перебуватиме з нами. «Дух Святий, Якого Отець пошле в Мое Ім'я, Той вас навчить усього», – сказав Христос (Івана 14:26).

Дорогий Ісусе, допоможи мені, будь ласка, зрозуміти сьогодні прочитане у Твоєму Слові – у Біблії.

Бабуся сказала Джеммі, що хотіла б мати спеціальні окуляри для читання Біблії, аби, надівши їх, онука могла побачити, Хто такий Бог та який Він. Якби такі окуляри існували, ми б дізналися, що найважливіша риса Бога – любов до нас. Тому всі слова в Біблії ми повинні розглядати через такі «окуляри» – Бог є любов. Легко побачити Божу любов у наступних віршах:

«І ми пізнали й повірили в любов, яку Бог має в нас. Бог є любов, і хто перебуває в любові, той перебуває в Бозі, а Бог перебуває в ньому» (1 Івана 4:16). «Ми любимо Його, бо Він перший полюбив нас» (1 Івана 4:19).

Біблія повідомляє: Бог виявив найвищу любов до нас у тому, що послав Свого Сина Ісуса померти за нас: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). «Син Людський

прийшов знайти та спасти те, що загинуло!» (Луки 19:10).

Бог любить нас так сильно, що шукатиме кожного, як пастух шукає овечку, яка заблукала і не може знайти дорогу додому. Бог дав нам не тільки карту скарбів – Біблію, Він віддав нам найбільший Скарб – Самого Себе.

Дорогий Ісусе, дякую за те, що любиш нас, хоч ми не заслуговуємо цього. Допоможи нам бачити Твою любов у всьому, про що ми читаємо в Біблії.

ПОМІРКУЄМО

Як ще ти можеш прийняти біблійну вістку, окрім як через читання Біблії?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Бога відкрити Його плани щодо твого життя, коли будеш уважно вивчати Його Слово.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Зроби спеціальні окуляри «Бог є любов» для читання Біблії. Їх можна зробити з картону і прозорого пластику або целофану і дроту.

Застосовуючи Божий скарб – Біблія спрямовує мене

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:5).

Джеммі подобалося робити людям добро, допомагати вдома й у школі. Однак іноді їй просто не хотілося нікому допомагати. Часом вона відчувала, що вчинила неправильно, коли обурювалася на когось або засмучувалася через дрібниці. Дівчинка говорила, що намагалася не повторювати своїх помилок, але, здавалося, нічого не змінюється. Джеммі було цікаво дізнатися, чи допоможуть їй біблійні скарби більше любити людей і приймати правильні рішення.

Бабуся запевнила внучку: усі помиляються, але скарби, які містяться в Біблії, справді можуть допомогти. Однак насамперед необхідно запам'ятати таке правило: навіть якщо наші відчуття не змінюються, ми все одно повинні продовжувати читати Біблію. Ісус сказав Своїм учням: доки гілки (ми) з'єднані з Лозою (Ісусом), вона приносить прекрасні грона винограду (Івана 15:5). Тому щодня ми повинні з'єднуватися з Ісусом завдяки читанню Біблії. Цей зв'язок допомагає нам частіше поводитися так, як поведився Ісус, і щодня приймати правильні рішення. Якщо гілки приносять плоди, люди із задоволенням споживають їх. Якщо ми приносимо плід біблійного скарбу, то будемо благословенням для інших.

Саме так відбулося в історії, яку Джемма прочитала в Біблії. Це розповідь про ізраїльську дівчинку-рабиню, яка повідомила своєму хворому панові про цілющу Божу силу. Завдяки її турботі та свідченню про Бога, її пан Нааман зцілювся. Ви можете прочитати цю історію-скарб у 2 Цар. 5:1-14.

Бабуся пояснила, що всі наші добрі діла походять від Ісуса, тому ми повинні дякувати Йому за допомогу. «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець співчуття і Бог усякої втіхи, що розраджує нас у всіх наших скорботах, аби і ми могли потішати тих, хто перебуває у різних скорботах, утіхою, якою Бог потішає нас самих» (2 Кор. 1:3, 4).

Джемма хотіла стати схожою на Ісуса. Бабуся пояснила: уподібнення до Господа відбуватиметься

протягом усього життя людини, вона поступово зростатиме тільки завдяки щоденному читанню Слова Божого й молитві: «Ми... перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа» (2 Кор. 3:18).

Підтримуйте зв'язок з Ісусом за допомогою читання Його Слова, і Він дасть вам Своє добре, любляче серце, щоб ви могли поділитися Його любов'ю з іншими.

ПОМІРКУЄМО

Якби ти міг провести день з Ісусом, про що б ви говорили? Куди б пішли? Що б ви робили?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса послати до тебе сьогодні людину, з якою ти міг би поділитися деякими дорожочинними істинами, які знайшов у Біблії.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Вивчи життєвий цикл метелика або жаби. Зверни увагу на великі зміни в цьому циклі, здійснені Божою силою. Ми також можемо змінитися, якщо будемо просити про це Бога та підтримувати зв'язок з Ісусом через Біблію.

Біблія розповідає про Ісуса

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе
Свій народ від його гріхів» (Матв. 1:21).

Цікаво дізнатися, чому нам дали імена і що вони означають.
Джемма з радістю дізналася, що її ім'я походить від слова, яке
французькою означає «скарб», а англійською – «дорогоцінний
камінь». Коли мав народитися Божий Син, ангел Господній з'явився
Його земному батькові Йосипу і сказав, що Немовля він має назвати
Ісусом. Це ім'я спеціально вибрав Бог, адже воно означає, що Його
Син – Спаситель світу.

У Біблії згадується багато інших імен Ісуса, і всі вони свідчать про Його
Особу, характер та місію. Бабуся попросила Джемму принести Біблію,
щоб вони могли досліджувати її і знайти різні імена Ісуса. На великому
аркуші паперу вони виписали багато імен Господа. Ось деякі з них:

Емануїл. Матв. 1:23: «Ось, діва матиме в лоні та народить Сина і
дадуть Йому ім'я Емануїл, що означає: З нами Бог». Бог не бажав бути
далеким Богом, Він хотів жити серед нас. Ісус-Бог перебував з людьми
на Землі.

Син Божий. Івана 3:16: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого
Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув,
але мав життя вічне». При хрещенні Ісуса Бог підтвердив,
що Він – Його Син: «І голос пролунав з неба: Ти Син
Мій Улюблений, Якого Я вподобав!» (Марка 1:11).

Син Людський. Марка 10:45: «Бо й Син
Людський не прийшов, щоб служили Йому,
але щоб послужити і душу Свою дати як
викуп за багатьох!» Так, Ісуса називали
Сином Людським. Однак Він – Бог,
Котрий народився від земної матері
Марії. Це робить Ісуса особливим, бо
Він одночасно був і Сином людини, і
Сином Бога.

Слово. Івана 1:1, 14: «На початку
було Слово, і Слово було в Бога, і
Слово було Бог... І Слово стало тілом, і
перебувало між нами». Ісус відкрив нам
характер Отця. Він названий Словом. На
початку Своїм словом Він створив світ!

«Він [Син] – образ невидимого
Бога... В Ньому створене все,
що на небі й на землі» (Колос.
1:15, 16). Ісус не тільки надихнув
авторів Біблії, яка є Божим
Словом, але Він Сам – Слово.
Досліджуючи Слово Боже, ми
пізнаємо Ісуса.

У Біблії є ще багато інших імен
Ісуса. Попросіть своїх батьків або
вчителів допомогти вам знайти
деякі з них. Ось кілька підказок,
звідки можна почати пошук:

Агнець Божий: Івана 1:29, 36;

Альфа й Омега: Об'явл. 22:13;

Хліб життя: Івана 6:35.

ПОМІРКУЄМО

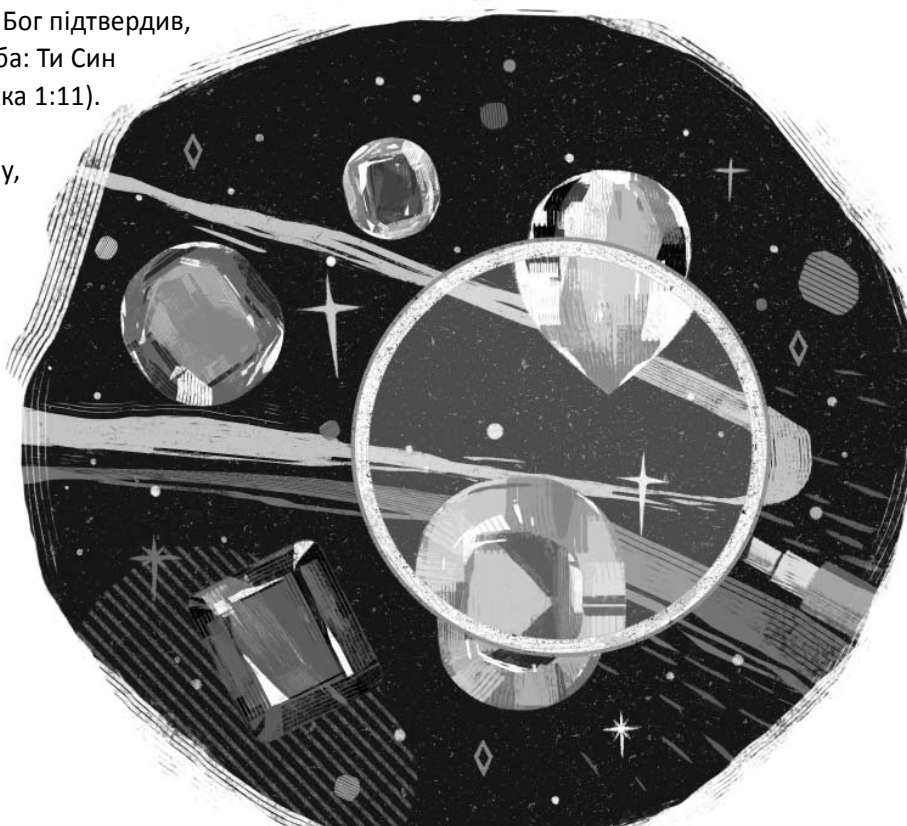
Дізнайся, що означає твоє ім'я
і чому тебе так назвали.

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса допомогти тобі
зрозуміти дорогоцінне значення
Його імен, коли будеш вивчати
Боже Слово.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Напиши імена Ісуса на смужках
паперу однакового розміру.
Зроби паперовий ланцюг і
причеми його на видному місці.

Цінність надії

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«А все, що раніше було написане,
написане для нашого навчання, щоб
через терпіння і віху з Писання ми мали
надію» (Римл. 15:4).

Джеммі подобалося ходити до школи, однак дівчинка завжди з нетерпінням очікувала канікул. Цього року вона і мама збиралися полетіти на літаку до бабусі. Мама купила квитки за кілька місяців до поїздки, але час тягнувся так повільно, що Джеммі здавалося, ніби канікули ніколи не настануть. Вона сказала про це бабусі по телефону.

Бабуся спробувала підбадьорити Джемму. Вона пояснила, що очікування чогось називається надією. Наприклад, ви плануєте поїздку, купуєте квитки, пакуєте речі та сподіваєтеся незабаром зустрітися з дорогими для вас людьми. Бабуся теж хотіла, щоб канікули вже настали. Вона пообіцяла міцно обійняти Джемму в аеропорту.

Бабуся і Джемма поговорили про надію, яку дає Біблія. Через те, що Адам і Єва вирішили послухатися сатану, їхні нащадки почали поклонятися і служити творінню, а не Богові-Творцю (див. Римл. 1:25). Люди не бажали пізнавати Бога й довіряти Йому, тому робили багато зла. Однак Бог дуже любить нас, Він розробив План спасіння тих, хто повернеться до Нього. Божий План повинен був перешкодити сатані та гріху знищити людей. Божий Син Ісус мав прийти на Землю Немовлям. Хоч Ісус ніколи не грішив, Він помер за наші гріхи, щоб ми могли отримати прощення і завжди жити з Ним на Небі. Любов Бога дає нам надію, що одного разу ми потрапимо на Небо і зможемо завжди жити з Ним. Бабуся прочитала Джеммі дорогоцінний текст, де записані такі слова Ісуса:

«Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце... Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Івана 14:1-3).

Мріючи про канікули, Джемма уявляла собі, як буде добре, коли прийде Ісус. Тоді вони з бабусею зможуть завжди бути з Ним. Раптом Джеммі дуже захотілося, щоб Ісус швидше прийшов. Вона зателефонувала бабусі та розповіла їй про це. Бабуся була щаслива, що Джемма з радістю очікує Приходу Христа.

— У нас є чудова надія, Джеммо, — сказала бабуся. — Вона спонукає моє серце співати. Ця надія про те, що одного разу Ісус з'явиться в небі

і навіть воскресить мертвих, які любили Його.

«Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, — і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:17).

Джемма сказала, що з нетерпінням очікує цього! А ти?

ПОМІРКУЄМО

Як би ти пояснив своєму другові, що таке надія?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса допомогти тобі щодня віддавати Йому своє серце, щоб, коли Він прийде, ти міг піти з Ним на Небо.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Скарбниця обітниць. Зроби невелику коробочку, прикрась її картинками і наклейками. Виріж невеликі смужки паперу і напиши на них твої улюблені тексти про надію. Згорни записки в трубочки і помісти в коробочку, заповнивши її доверху. Читай по одному тексту в день або подаруй скриньку обітниць другові.

Правда й обман – Біблія допомагає розрізнати їх

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм,
і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю
силою... Любитимеш свого ближнього, як самого себе!»
(Марка 12:30, 31) .

Бабуся помітила, що Джемма чимось стурбована. Того ранку вона чула, як дівчинка під час гри сварилася з братом. Тоді прозвучали слова невдоволення. Коли мама попросила її вибачитися перед братом, Джемма міцно стиснула губи, щоб не вимовити ані слова. Зараз вона сиділа на порозі дому й сумувала.

Бабуся знала багато дорожочіних біблійних текстів, які могли допомогти Джеммі вчинити правильно. Вона запропонувала дівчинці надіти «окуляри» *Бог є любов*. Потім вони розгорнули бабусину Біблію, почали читати й міркувати над прочитаним.

У Марка 12 Ісус сказав, що перша і найбільша з усіх заповідей закликає нас любити Бога всім серцем, душею і розумом; а друга, подібна до неї, закликає любити ближнього, як самого себе. Бабуся пояснила: коли ми не знаємо, що робити, то повинні подумати: як можемо найкраще виявити любов до Бога і свого ближнього?

– Джеммо, – сказала бабуся. – Я впевнена, що Ісус вважає твого брата й усіх людей, з якими ти зустрічаєшся в житті, навіть на вулиці і в інших місцях, твоїми ближніми. Якщо ти любиш свого брата, то намагатимешся говорити йому приємне. Коли ми починаємо дратуватися, то краще піти, поки не заспокоїмося. А якщо хочемо виявити до мами любов Ісуса, то будемо слухатися її. У тексті Прип. 15:1 можемо прочитати: «Легідна відповідь гнів відвертає, а слово вразливе гнів підіймає».

Джемма трохи подумала, а потім пішла шукати маму і брата. Вона хотіла попросити в них вибачення.

Перше послання Івана 2:3-8 говорить, що ми пізнали Ісуса, якщо дотримуємося Його Заповідей, слухняні Його Слову і поводимося так, як Він. Десять Божих Заповідей були дані через Мойсея дітям Ізраїлю і нам. Ісус жив за цими Десятьма Заповідями. Перші чотири навчають нас любити Бога, а останні шість – одне одного. Бабуся прочитала Джеммі Десять Заповідей у 20-му розділі книги Вихід та пояснила їх. Вона сказала:

– Джеммо, усі помиляються. Та всі ми також можемо попросити Бога простити нас і спрямувати зусилля на те, аби підтримувати зв'язок з Ісусом.

Христос обіцяв, що одного разу ми будемо жити і любити, як Він. Перше послання Івана 3:2 розповідає, що, коли Він прийде, ми станемо подібними до Нього, оскільки побачимо Його. «Отож, зодягніться, як обрані Богом, святі й улюблені, в щире милосердя, доброту, покірність, легідність, довготерпіння» (Колос. 3:12).

ПОМІРКУЄМО

Що є найкращим керівництвом у тому, аби відрізнати правильне від хибного?

ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса допомогти тобі навчитися вибачатися перед іншими, коли ти схибив.

ЗАСТОСУЄМО НА ПРАКТИЦІ

Візьми ящик і заповни його одягом. Причепи до кожної речі етикетку, на якій буде записаний учинок або риса характеру. На деяких із них будуть етикетки з такими словами, як *м'якість, співчуття, читання Біблії, молитва*, а на інших – *відеоігри, егоїзм, обман, злодійство*. Відсортуй і запакуй у сумку той одяг, який візьмеш із собою на Небеса.

Підбадьорення з Біблії

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ (СКАРБ):

«Для моєї ноги Твоє слово – світильник, то світло для стежки моєї... Я навіки свідоцтва Твої впадкував, бо вони радість серця мого» (Псал. 119:105, 111).

Незабаром Джемма мала пакувати речі й повертатися додому. Їй сподобалося проводити час із бабусею та знаходити скарби в Біблії. Їй буде не вистачати розмов з бабусею. Адже саме бабуса нагадала їй, що знайдені ними скарби знаходяться в їхніх серцях, тому Джемма візьме їх із собою. У Джемми була своя Біблія, і вона знала, що мама і тато допоможуть їй знайти більше скарбів.

Відчуваючи себе трохи розгубленими і не знаючи, як тримати зв'язок з Ісусом, ми можемо довіряти Божому Слову. Біблія подібна до світла маяка, який указує нам правильний шлях у житті, щоб ми уподібнювалися до Ісуса.

Бабуса пояснила, що цей світ не є нашим вічним домом. Ми всі з нетерпінням чекаємо, коли підемо додому та вічно житимемо з Господом на Небесах. Однак чим ближче цей час, тим більше людей відмовиться любити Бога та йти за Ісусом. Не маючи в серці біблійних скарбів, вони не зможуть виявляти доброту і допомагати одне одному. Життя у світі буде важким.

Ісус сказав, що Він – Світло, «дорога, і правда, і життя» (Івана 14:6). Якщо ми підтримуватимемо зв'язок з Господом завдяки читанню Біблії й молитві, це допоможе нам зберегти любов до Нього і ближніх. Нам не потрібно турбуватися про майбутнє. Справжній скарб Біблії – це любов Ісуса до нас. У тексті Матв. 6:33 Він закликає нас шукати насамперед Царства Божого і правди Його, а все інше додасться нам.

Джемма згадала історію про мудру людину, котра побудувала свій дім на скелі, та про нерозумну, яка побудувала свій будинок на піску. Коли почалася повінь, устояв тільки дім, побудований на скелі (див. Матв. 7:24-27). Ісус сказав, що мудра людина чула Його слова і застосовувала їх на практиці. Багато хто чує про Ісуса і Його любов, але мало хто приймає цю любов. Вони не люблять Ісуса настільки, щоб довіряти Йому та жити для Нього.

Бабуса сказала Джеммі, що Ісус закликає нас ділитися Його любов'ю з людьми й чинити добро: «Тож нехай сяє ваше світло перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі

діла й прославили Отця вашого, що на небесах» (Матв. 5:16). Так приємно бути Божим світлом та надією для людей!

«Отже, наслідуйте Бога, як улюблені діти, та живіть в любові, як і Христос полюбив нас і видав Себе за нас як дар і жертву Богові, як приємні пахощі» (Ефес. 5:1, 2).

ПОМІРКУЄМО

Про які вісім скарбів ти дізнався цього тижня?

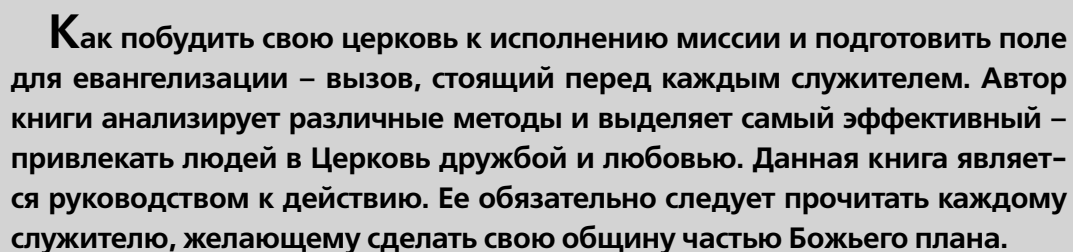
ПОМОЛИМОСЯ

Попроси Ісуса дати тобі глибоке розуміння Його любові до тебе й усіх людей.

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

Зроби закладку для Біблії. Напиши на ній твій улюблений пам'ятний вірш (скарб), який вивчив протягом цього тижня. Прикрась закладку картинками або наклейками. Прив'яжи до неї гарну стрічку і поклади в Біблію на тій сторінці, де читаєш.

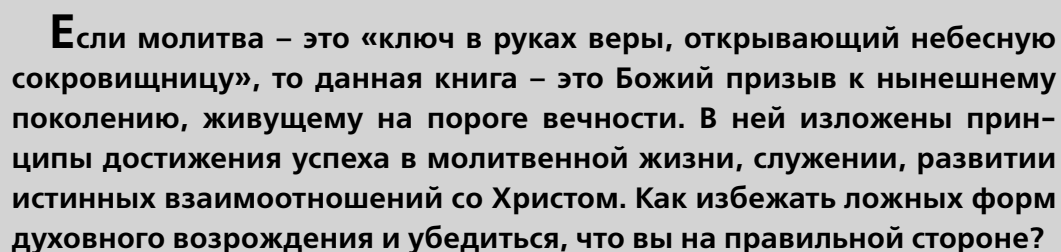

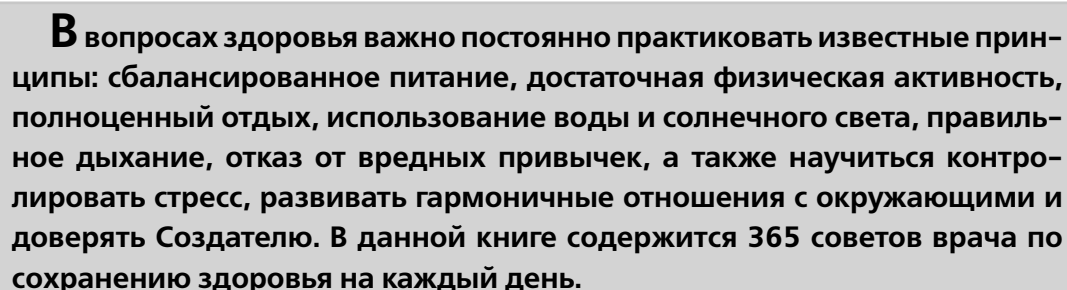
ВЛАДИМИР
АЛЕКСЕЕВ И
ОСВЯЩАЮЩИЕ
ПРОСВЕЩАЮЩИЕ

Освяти их
истиной

О ТОМ, КАК
СМЫСЛ
ДУШУ
ЛЕЧИТ

Анна Заварзина
Татьяна Давыдова

ОЗДОРОВИТЬСЯ
О СВОЕГО
ЗДОРОВЬЕ

ЗДОРОВЬЕ

Хоч нині Біблія
широкодоступна,
її, напевно, найменше
читають і найбільше
переслідують.

Протягом
усієї історії сатана
спонукує людей
до різних дій проти
Біблії та її авторитету.

Біблія допомагає нам
розкрити численні риси
чудового характеру Бога,
зрозуміти, яке місце Він
бажає посісти в нашому
житті, а також як любити
Його й одне одного.

Коли Христос
прийшов на Землю,
аби проповідувати
слова життя, простий народ
охоче слухав Його, і багато
людей, навіть зі священників,
увіровало в Нього.

Хто любить Боже Слово,
той намагається старанно
вивчати його, наповнюватися
ним і дотримуватися його.

Від часу гріхопадіння
Бог неодноразово обіцяв,
що звільнить нас від
кайданів гріха і смерті.

Чим ми наповнюємо
своє серце, те в результаті
виявиться перед людьми.

Біблія говорить, що Бог
дав Своє Слово всім людям,
тому всі, навіть діти,
можуть зрозуміти його.

